

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δέκατο τμήμα)

της 15ης Δεκεμβρίου 2021 *

«Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την καινοτομία “Ορίζων 2020” (2014-2020) – Κανονισμός (ΕΕ) 1290/2013 – Έγγραφα σχετικά με το ερευνητικό έργο “iBorderCtrl: Intelligent Portable Border Control System” – Εξαίρεση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτου – Μερική άρνηση παροχής πρόσβασης – Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον»

Στην υπόθεση T-158/19,

Patrick Breyer, κάτοικος Κιέλου (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τον J. Breyer, δικηγόρο,

προσφεύγων,

κατά

Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Έρευνας (REA), εκπροσωπούμενου από τις S. Payan-Lagrou και V. Canetti, επικουρούμενες από τους R. van der Hout και C. Wagner, δικηγόρους,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης του REA της 17ης Ιανουαρίου 2019 [ARES (2019) 266593], σχετικά με την παροχή μερικής πρόσβασης σε έγγραφα,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Kornezov, πρόεδρο, E. Buttigieg (εισηγητή) και G. Hesse, δικαστές,

γραμματέας: L. Ramette, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζήτησεως της 5ης Φεβρουαρίου 2021,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Απόφαση

I. Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 19 Απριλίου 2016 ο Ευρωπαϊκός Εκτελεστικός Οργανισμός Έρευνας (REA) συνήψε τη συμφωνία επιχορήγησης υπ' αριθ. 700626 (στο εξής: συμφωνία επιχορήγησης) με τα μέλη κοινοπραξίας για τη χρηματοδότηση του έργου «iBorderCtrl: Intelligent Portable Control System» (στο εξής: έργο iBorderCtrl) που εντάσσεται στο πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την καινοτομία «Ορίζων 2020» (2014-2020) (στο εξής: πρόγραμμα «Ορίζων 2020») για διάστημα 36 μηνών από 1ης Σεπτεμβρίου 2016.
- 2 Κατά τον REA, σκοπός του έργου iBorderCtrl είναι η δοκιμή νέων τεχνολογιών στα σενάρια ελεγχόμενης διαχείρισης των συνόρων («controlled border management scenarios»), οι οποίες θα μπορούσαν να αυξήσουν την αποτελεσματικότητα της διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να διασφαλίσουν την ταχύτερη διαχείριση των νόμιμων ταξιδιωτών και τον ταχύτερο εντοπισμό των παράνομων δραστηριοτήτων. Εντούτοις, ο REA επισημαίνει ότι το έργο δεν αφορά την ανάπτυξη τεχνολογίας για την πραγματική υλοποίηση λειτουργικού συστήματος με πραγματικούς πελάτες.
- 3 Στο πλαίσιο της χρηματοδότησης και της υλοποίησης του έργου, ο REA έλαβε από τα μέλη της κοινοπραξίας, βάσει της συμφωνίας επιχορήγησης, ορισμένα έγγραφα σχετικά με διάφορα στάδια της ανάπτυξης του έργου iBorderCtrl.
- 4 Στις 5 Νοεμβρίου 2018 ο προσφεύγων, Patrick Breyer, υπέβαλε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), αίτηση πρόσβασης (στο εξής: αρχική αίτηση) σε πλείονα έγγραφα, αφενός, σε έγγραφα που αφορούσαν την έγκριση του έργου iBorderCtrl και, αφετέρου, σε έγγραφα που καταρτίστηκαν κατά τη διάρκεια του εν λόγω έργου. Η εν λόγω αίτηση καταχωρίστηκε αυθημερόν με στοιχεία αναφοράς ARES (2018) 5639117 και διαβιβάστηκε στον REA στις 7 Νοεμβρίου 2018.
- 5 Με έγγραφο της 23ης Νοεμβρίου 2018 (στο εξής: αρχική απόφαση), ο REA ενημέρωσε τον προσφεύγοντα ότι ένα εκ των ζητηθέντων εγγράφων ήταν προσβάσιμο για το κοινό, ότι του παρέιχε μερική πρόσβαση σε άλλο ζητηθέν έγγραφο και ότι απέρριπτε την αίτηση πρόσβασης όσον αφορά άλλα έγγραφα που καταρτίστηκαν κατά τη διάρκεια του έργου, αιτιολογώντας την άρνηση παροχής πρόσβασης με την εφαρμογή των εξαιρέσεων που σκοπούν την προστασία, αφενός, της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, στο μέτρο που τα ζητηθέντα έγγραφα περιείχαν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα εμπλεκόμενων στο έργο προσώπων τα οποία δεν είχαν δημοσιοποιηθεί, και, αφετέρου, των εμπορικών συμφερόντων των μελών της κοινοπραξίας, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού.
- 6 Στις 26 Νοεμβρίου 2018 ο προσφεύγων υπέβαλε στην Επιτροπή επιβεβαιωτική αίτηση πρόσβασης η οποία καταχωρίστηκε με στοιχεία αναφοράς ARES (2018) 6073379 (στο εξής: επιβεβαιωτική αίτηση), επισημαίνοντας ότι δεχόταν να αποκρυβούν, στα επίμαχα έγγραφα, τα ονόματα των φυσικών προσώπων που εμπλέκονταν στο έργο.

- 7 Με απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2019 [ARES (2019) 266593], ο REA παρέσχε στον προσφεύγοντα μερική πρόσβαση σε άλλα ζητηθέντα έγγραφα και απέρριψε την αίτηση πρόσβασης κατά τα λοιπά, επικαλούμενος την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των μελών της κοινοπραξίας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και παραπέμποντας, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΕ) 1290/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση των κανόνων συμμετοχής και διάδοσης του «Ορίζων 2020 – Πρόγραμμα-πλαίσιο έρευνας και καινοτομίας (2014-2020)» και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1906/2006 (ΕΕ 2013, L 347, σ. 81), και στη συμφωνία επιχορήγησης (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).
- 8 Στον πίνακα που ακολουθεί ανακεφαλαιώνεται η θέση του REA όσον αφορά τα διάφορα ζητηθέντα έγγραφα που καταρτίστηκαν κατά τη διάρκεια του έργου iBorderCtrl (στο εξής: ζητηθέντα έγγραφα):

Έγγραφα/αποτελέσματα	Θέση του REA	Εμπιστευτικές πληροφορίες
D 1.1 Πρώτη έκθεση του συμβούλου σε θέματα δεοντολογίας (Ethics advisor's first report)	Άρνηση παροχής πρόσβασης	Δεοντολογική και νομική αξιολόγηση των εργαλείων, των τεχνικών συστατικών στοιχείων και των μεθόδων που αναπτύσσονται στο έργο
D 1.2 Η δεοντολογία της κατάρτισης προφίλ, ο κίνδυνος στιγματισμού των προσώπων και το σχέδιο μετριασμού (Ethics of profiling, the risk of stigmatization of individuals and mitigation plan)	Άρνηση παροχής πρόσβασης	Δεοντολογική και νομική αξιολόγηση των εργαλείων, των τεχνολογικών συστατικών στοιχείων και των μεθόδων που αναπτύσσονται στο έργο
D 1.3 Σύμβουλος σε θέματα δεοντολογίας (Ethics Advisor)	Άρνηση παροχής πρόσβασης	Στοιχεία του συμβούλου σε θέματα δεοντολογίας
D 2.1 Έκθεση σχετικά με την ανάλυση απαιτήσεων (Requirement Analysis Report)	Άρνηση παροχής πρόσβασης	Τεχνολογικές λύσεις και περιγραφή της συνολικής αρχιτεκτονικής του συστήματος
D 2.2 Αρχιτεκτονική αναφοράς και προσδιορισμός των συστατικών στοιχείων (Reference Architecture and components specification)	Άρνηση παροχής πρόσβασης	Τεχνολογικές λύσεις και περιγραφή της συνολικής αρχιτεκτονικής του συστήματος
D 2.3 Έκθεση σχετικά με τη δεοντολογική και νομική εξέταση σε ολόκληρη την ΕΕ (EU wide legal and ethical review report)	Άρνηση παροχής πρόσβασης	Δεοντολογική και νομική αξιολόγηση των εργαλείων, των τεχνολογικών συστατικών στοιχείων και των μεθόδων που αναπτύσσονται στο έργο
D 3.1 Διατάξεις συλλογής δεδομένων – προδιαγραφές (Data Collection Devices – specifications)	Μερική πρόσβαση	Τα σκιασμένα μέρη του εγγράφου περιέχουν πληροφορίες που επηρεάζουν τα εμπορικά συμφέροντα
D 7.3 Σχέδιο διάδοσης και επικοινωνίας (Dissemination and communication plan)	Μερική πρόσβαση	Τα σκιασμένα μέρη του εγγράφου περιέχουν πληροφορίες που επηρεάζουν τα εμπορικά συμφέροντα

D 7.6 Ετήσια έκθεση επικοινωνίας, περιλαμβανομένου του υλικού επικοινωνίας (Yearly communication report including communication material)	Ένδειξη: δημόσια διαθέσιμο έγγραφο	Καμία
D 7.8 Σχέδιο διάδοσης και επικοινωνίας 2 (Dissemination and communication plan 2)	Μερική πρόσβαση	Τα σκιασμένα μέρη του εγγράφου περιέχουν πληροφορίες που επηρεάζουν τα εμπορικά συμφέροντα
D 8.1 Σχέδιο διαχείρισης της ποιότητας (Quality Management Plan)	Άρνηση παροχής πρόσβασης	Εμπιστευτικές πληροφορίες της κοινοπραξίας σχετικές με τη διαχείριση του έργου, από τον προγραμματισμό των τεχνικών μέτρων έως την παράδοση των αποτελεσμάτων
D 8.3 Περιοδική έκθεση προόδου (Periodic Progress Report)	Άρνηση παροχής πρόσβασης	Περιγραφή της τεχνικής προόδου όσον αφορά τις διάφορες παρτίδες εργασίας
D 8.4 Ετήσια έκθεση (Annual Report)	Άρνηση παροχής πρόσβασης	Περιγραφή της τεχνικής προόδου όσον αφορά τις διάφορες παρτίδες εργασίας
D 8.5 Περιοδική έκθεση προόδου 2 (Periodic Progress Report 2)	Άρνηση παροχής πρόσβασης	Περιγραφή της τεχνικής προόδου όσον αφορά τις διάφορες παρτίδες εργασίας
D 8.7 Ετήσια έκθεση 2 (Annual Report 2)	Άρνηση παροχής πρόσβασης	Περιγραφή της τεχνικής προόδου όσον αφορά τις διάφορες παρτίδες εργασίας

II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Μαρτίου 2019, ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή στην οποία ως καθής προσδιοριζόταν ρητώς η Επιτροπή.
- 10 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Ιουνίου 2019, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου κατ' εφαρμογήν του άρθρου 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Με διάταξη της 12ης Νοεμβρίου 2019, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι έπρεπε να θεωρηθεί ότι ο διάδικος κατά του οποίου στρέφεται η υπό κρίση προσφυγή δεν είναι η Επιτροπή, αλλά ο REA, και ότι, επομένως, παρείλκε η απόφαση επί της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή.
- 11 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Ιουνίου 2020, ο προσφεύγων πρότεινε νέα αποδεικτικά μέσα και προσκόμισε νέα αποδεικτικά στοιχεία. Ο REA υπέβαλε τις παρατηρήσεις του επ' αυτών εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 12 Στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας που έλαβε στις 17 Νοεμβρίου 2020 δυνάμει του άρθρου 89 του Κανονισμού Διαδικασίας του, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε τον προσφεύγοντα να προσκομίσει το παράρτημα 1 της αρχικής απόφασης και να απαντήσει σε γραπτή ερώτηση. Ο προσφεύγων δεν ανταποκρίθηκε στο αίτημα αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Παρά τη μη τήρηση της εν λόγω προθεσμίας, με απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 2021, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 62 του Κανονισμού Διαδικασίας, ο πρόεδρος του δέκατου τμήματος του Γενικού

Δικαστηρίου αποφάσισε ότι η εξέταση της υπό κρίση υπόθεσης θα διευκολυνθεί αν περιληφθούν στη δικογραφία τα εκπροθέσμως προσκομισθέντα έγγραφα. Επομένως, η απάντηση του προσφεύγοντος και το ζητηθέν έγγραφο περιελήφθησαν στη δικογραφία.

- 13 Με διάταξη της 26ης Νοεμβρίου 2020, εκδοθείσα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 91, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο επέβαλε στον REA να προσκομίσει αντίγραφα της συμφωνίας επιχορήγησης και των εμπιστευτικών κειμένων όλων των εγγράφων που σχετίζονταν με την επιβεβαιωτική αίτηση στα οποία ο REA αρνήθηκε να παράσχει πλήρη ή μερική πρόσβαση. Ο REA ανταποκρίθηκε στο αίτημα αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 104 του Κανονισμού Διαδικασίας, τα εν λόγω έγγραφα δεν κοινοποιήθηκαν στον προσφεύγοντα.
- 14 Στις 17 Φεβρουαρίου 2021 περατώθηκε η προφορική διαδικασία.
- 15 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Μαρτίου 2021, ο προσφεύγων προσκόμισε έγγραφα. Με διάταξη της 21ης Απριλίου 2021, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να επαναλάβει την προφορική διαδικασία, κατά το άρθρο 113, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας, και με απόφαση της ίδιας ημέρας αποφάσισε να περιληφθούν στη δικογραφία τα έγγραφα που προσκόμισε ο προσφεύγων στις 23 Μαρτίου 2021 και να καλέσει τον REA να καταθέσει παρατηρήσεις επ' αυτών. Ο REA κατέθεσε τις παρατηρήσεις του εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 16 Με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 2021, η προφορική διαδικασία περατώθηκε εκ νέου.
- 17 Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
  - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
  - να καταδικάσει τον REA στα δικαστικά έξοδα.
- 18 Ο REA ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
  - να απορρίψει την προσφυγή·
  - να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων που σχετίζονται με την επίκληση νέων αποδεικτικών μέσων και την προσκόμιση νέων αποδεικτικών στοιχείων.

III. Σκεπτικό

- 19 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως οι οποίοι αφορούν, ο πρώτος, παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση και *in fine*, του κανονισμού 1049/2001 και, ο δεύτερος, παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, και του άρθρου 8, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού.
- 20 Στο μέτρο που ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά το καθαυτό πεδίο της αίτησης πρόσβασης, πρέπει να εξεταστεί πρώτος.

A. Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, και του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001

- 21 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι ο REA παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, και το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001 καθόσον η αρχική απόφαση και η προσβαλλόμενη απόφαση αφορούσαν μόνον τα ζητηθέντα έγγραφα τα οποία καταρτίστηκαν κατά τη διάρκεια του έργου iBorderCtrl, εξαιρουμένων εκείνων που αφορούσαν την ίδια την έγκριση του επίμαχου έργου, τα οποία μνημονεύονται εντούτοις επίσης στην αίτηση πρόσβασης.
- 22 Ο προσφεύγων διευκρινίζει συναφώς ότι η επιβεβαιωτική αίτηση παρέπεμπε ρητώς στην αρχική αίτηση, στην οποία είχε μνημονεύσει τα σχετικά με την έγκριση του επίμαχου έργου έγγραφα, με αποτέλεσμα να περιττεύει η εκ νέου απαρίθμηση στην επιβεβαιωτική αίτηση κάθε εγγράφου στο οποίο είχε ζητήσει πρόσβαση. Υποστηρίζει ότι, ελλείψει οποιασδήποτε μερικής απόσυρσης της αίτησης πρόσβασης, ο REA δεν μπορούσε να υποθέσει ότι η επιβεβαιωτική αίτηση δεν αφορούσε πλέον όλα τα έγγραφα που μνημονεύονταν στην αρχική αίτηση.
- 23 Ο REA επισημαίνει ότι, κατά το άρθρο 8 του κανονισμού 1049/2001, η προσβαλλόμενη απόφαση αφορούσε όλα τα έγγραφα στα οποία ο προσφεύγων είχε ζητήσει πρόσβαση με την επιβεβαιωτική αίτηση. Δεδομένου, όμως, ότι αυτή δεν παρέπεμπε στα σχετικά με την έγκριση του επίμαχου έργου έγγραφα, τα οποία δεν μνημονεύονταν ούτε κατονομάζονταν στην αρχική απόφαση ούτε μνημονεύονταν στην αιτιολογία της αρχικής απόφασης, και δεδομένου ότι τα εν λόγω έγγραφα δεν μνημονεύθηκαν, έστω έμμεσα, στο πλαίσιο των λόγων της επιβεβαιωτικής αίτησης, ο REA θεώρησε ότι τα εν λόγω έγγραφα δεν αποτελούσαν αντικείμενο της επιβεβαιωτικής αίτησης. Εάν επιθυμούσε να επεκτείνει την επιβεβαιωτική αίτηση στα εν λόγω έγγραφα, ο προσφεύγων έπρεπε να παραπέμψει ρητώς σε αυτά με την επιβεβαιωτική αίτηση. Εντούτοις, τίποτα δεν εμπόδιζε τον προσφεύγοντα να υποβάλει αίτηση πρόσβασης στα εν λόγω έγγραφα στο μέλλον.
- 24 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι ο REA δεν εξέτασε πλήρως την αίτηση πρόσβασης καθόσον δεν έλαβε θέση επ' αυτής στο μέτρο που αφορούσε τα σχετικά με την έγκριση του έργου iBorderCtrl έγγραφα.
- 25 Οι διάδικοι συμφωνούν ότι, με την αρχική αίτηση, ο προσφεύγων είχε ζητήσει πρόσβαση, μεταξύ άλλων, σε όλα τα σχετικά με την έγκριση του έργου iBorderCtrl έγγραφα. Συμφωνούν επίσης ότι τα εν λόγω έγγραφα δεν μνημονεύθηκαν στην αρχική απόφαση. Συγκεκριμένα, δεν περιλαμβάνονται στα έγγραφα που απαριθμούνται στον τίτλο Α της αρχικής απόφασης ως εμπίπτοντα στο πεδίο της αρχικής αίτησης. Ομοίως, στον τίτλο Β της αρχικής απόφασης, στον οποίο εξετάζεται η αίτηση πρόσβασης, ο REA διευκρίνισε ότι θεώρησε ότι η αρχική αίτηση περιελάμβανε τα έγγραφα που απαριθμούνται στο παράρτημα 1 της αρχικής απόφασης. Εντούτοις, τα σχετικά με την έγκριση του έργου iBorderCtrl έγγραφα δεν μνημονεύονταν στο εν λόγω παράρτημα. Εξάλλου, η αιτιολογία της αρχικής απόφασης δεν αφορούσε τα εν λόγω έγγραφα, όπως ρητώς παραδέχεται ο REA. Συγκεκριμένα, η εν λόγω απόφαση παρέπεμπε συστηματικά στα ζητηθέντα έγγραφα όπως ορίζονταν προηγουμένως στην ίδια απόφαση, στα οποία δεν περιλαμβάνονταν τα σχετικά με την έγκριση του έργου iBorderCtrl έγγραφα.
- 26 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι ο κανονισμός 1049/2001 έχει ως σκοπό, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη του 4 και στο άρθρο του 1, να παράσχει στο κοινό όσο το δυνατόν ευρύτερο δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων, δικαίωμα το οποίο δεν προϋποθέτει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, αιτιολόγηση της αίτησης.

- 27 Οσάκις ζητείται από θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό της Ένωσης η γνωστοποίηση εγγράφου, τα εν λόγω όργανα και οργανισμοί οφείλουν να εκτιμούν, κατά περίπτωση, αν το σχετικό έγγραφο εμπίπτει στις απαριθμούμενες στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεις από το δικαίωμα πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων (πρβλ. απόφαση της 1ης Ιουλίου 2008, Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου, C-39/05 P και C-52/05 P, EU:C:2008:374, σκέψη 35).
- 28 Επιπλέον, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 13 του κανονισμού 1049/2001, η εφαρμογή διοικητικής διαδικασίας σε δύο στάδια, με πρόσθετη δυνατότητα δικαστικής προσφυγής ή καταγγελίας στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, προβλέφθηκε ώστε να εξασφαλισθεί η πλήρης πραγμάτωση του δικαιώματος πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.
- 29 Ομοίως, κατά τη νομολογία, τα άρθρα 7 και 8 του κανονισμού 1049/2001, προβλέποντας διαδικασία διεξαγόμενη σε δύο στάδια, αποσκοπούν στην εξασφάλιση, αφενός, ταχείας και εύκολης επεξεργασίας αιτήσεων για πρόσβαση σε έγγραφα των οικείων οργάνων, όπως επίσης, αφετέρου, κατά προτεραιότητα, φιλικού διακανονισμού των διαφορών που ενδέχεται να ανακύψουν (απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2010, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, C-362/08 P, EU:C:2010:40, σκέψη 53).
- 30 Από τις σκέψεις 25 έως 29 ανωτέρω προκύπτει ότι το οικείο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός οφείλει να προβεί σε πλήρη έλεγχο όλων των εγγράφων τα οποία αφορά η αίτηση γνωστοποίησης. Η απαίτηση αυτή ισχύει, κατ' αρχήν, όχι μόνον κατά την επεξεργασία επιβεβαιωτικής αίτησης, κατά την έννοια του άρθρου 8 του κανονισμού 1049/2001, αλλά και κατά την επεξεργασία αρχικής αίτησης, κατά την έννοια του άρθρου 7 του εν λόγω κανονισμού (απόφαση της 22ας Μαΐου 2012, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, T-300/10, EU:T:2012:247, σκέψη 69).
- 31 Από τα στοιχεία που εκτέθηκαν στη σκέψη 25 ανωτέρω προκύπτει, όμως, ότι, εν προκειμένω, ο REA παρέλειψε να αποφανθεί επί της αρχικής αίτησης πρόσβασης καθόσον αφορούσε τα σχετικά με την έγκριση του έργου iBorderCtrl έγγραφα κατά παράβαση της υποχρέωσής του για πλήρη έλεγχο της εν λόγω αίτησης. Η εν λόγω παράλειψη θίγει προδήλως τους επιδιωκόμενους από τον κανονισμό 1049/2001 σκοπούς της ταχείας και ευχερούς επεξεργασίας των αιτήσεων πρόσβασης και του φιλικού διακανονισμού των διαφορών, οι οποίοι υπομνήσθηκαν στη σκέψη 29 ανωτέρω (πρβλ. απόφαση της 22ας Μαΐου 2012, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, T-300/10, EU:T:2012:247, σκέψη 73).
- 32 Ο REA υποστηρίζει ότι ο προσφεύγων έπρεπε να μνημονεύσει ρητώς τα σχετικά με την έγκριση του έργου iBorderCtrl έγγραφα στην επιβεβαιωτική αίτησή του, άλλως ο REA μπορούσε να θεωρήσει ότι η εν λόγω αίτηση δεν αφορούσε τα συγκεκριμένα έγγραφα.
- 33 Συναφώς, αφενός, υπογραμμίζεται ότι, με την επιβεβαιωτική αίτηση πρόσβασης, ο προσφεύγων επισήμανε ρητώς ότι αυτή συνιστούσε συνέχεια της αρχικής αίτησης πρόσβασης που είχε υποβάλει. Από κανένα χωρίο της επιβεβαιωτικής αίτησης δεν προκύπτει ότι ο προσφεύγων απέσυρε την αίτησή του για πρόσβαση στα σχετικά με την έγκριση του έργου iBorderCtrl έγγραφα. Η πρόθεση του προσφεύγοντος να επαναλάβει την αίτηση πρόσβασης στο σύνολο των εγγράφων που αφορούσε η αρχική αίτηση προκύπτει επίσης από το γεγονός, το οποίο προέβαλε ο προσφεύγων, ότι δέχθηκε ρητώς να προβεί σε άλλες παραχωρήσεις μετά την αρχική απόφαση, ήτοι δέχθηκε να αποκρυβούν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που περιείχονταν στα επίμαχα

έγγραφα. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο REA δεν μπορούσε να θεωρήσει ότι, στο πλαίσιο της επιβεβαιωτικής αίτησής του, ο προσφεύγων είχε παραιτηθεί από το αίτημα πρόσβασης στα σχετικά με την έγκριση του έργου iBorderCtrl έγγραφα.

- 34 Αφετέρου, στο μέτρο που, με το εν λόγω επιχείρημα, ο REA υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι ο προσφεύγων όφειλε να προσβάλει ρητώς, στο πλαίσιο της επιβεβαιωτικής αίτησης, την παράλειψη του REA να αποφανθεί, με την αρχική απόφαση, επί της αίτησης πρόσβασης κατά το μέρος που αφορούσε τα σχετικά με την έγκριση του έργου iBorderCtrl έγγραφα, το συγκεκριμένο επιχείρημα δεν μπορεί να ευδοκιμήσει. Συγκεκριμένα, παράλειψη του REA να αποφανθεί, με την αρχική απόφασή του, επί μέρους της αρχικής αίτησης πρόσβασης είχε ως συνέπεια τη μη έναρξη του δεύτερου σταδίου της διαδικασίας ως προς τα έγγραφα που αφορά η εν λόγω παράλειψη. Αντίθετη προσέγγιση, όπως αυτή που προτείνει ο REA, θα αντέβαινε στους σκοπούς που προβλέπονται στα άρθρα 7 και 8 του κανονισμού 1049/2001, όπως υπομνήσθηκαν στη σκέψη 29 ανωτέρω.
- 35 Τέλος, είναι αληθές ότι, όπως υποστηρίζει ο REA, είναι δυνατή η υποβολή νέας αίτησης για πρόσβαση σε έγγραφα στα οποία δεν είχε προηγουμένως επιτραπεί η πρόσβαση και ότι η εν λόγω αίτηση υποχρεώνει το οικείο όργανο να εξετάσει αν η προηγούμενη άρνηση παροχής πρόσβασης παραμένει δικαιολογημένη λαμβάνοντας υπόψη τις εν τω μεταξύ μεταβολές στη νομική ή πραγματική κατάσταση (πρβλ. απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2010, *Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, σκέψεις 56 και 57).
- 36 Εντούτοις, όπως προκύπτει από τη νομολογία, παράλειψη του οργάνου να αποφανθεί επί μέρους της αίτησης πρόσβασης δεν μπορεί να εξομοιωθεί με άρνηση παροχής πρόσβασης (πρβλ. απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, *Επιτροπή κατά EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψεις 122 και 123). Ως εκ τούτου, τέτοια δυνατότητα υποβολής νέας αίτησης πρόσβασης δεν πρέπει να χρησιμοποιείται για τη θεραπεία μη πλήρους εξέτασης εκ μέρους του οικείου θεσμικού οργάνου της πρώτης αίτησης πρόσβασης ούτε να συνιστά επιχείρημα υπέρ της απώλειας της δυνατότητας του αιτούντος να ασκήσει προσφυγή την οποία διαθέτει δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 (πρβλ. προτάσεις της γενικής εισαγγελέα J. Kokott στην υπόθεση *Strack κατά Επιτροπής*, C-127/13 P, EU:C:2014:455, σημείο 40).
- 37 Από το σύνολο των ως άνω παρατηρήσεων προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός και η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο μέτρο που ο REA παρέλειψε να αποφανθεί επί της αιτήσεως του προσφεύγοντος καθόσον αφορούσε την παροχή πρόσβασης στα σχετικά με την έγκριση του έργου iBorderCtrl έγγραφα.

B. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, και του άρθρου 4, παράγραφος 2, in fine, του κανονισμού 1049/2001

- 38 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως υποδιαιρείται σε δύο σκέλη, εκ των οποίων το πρώτο αφορά τη μη προσβολή της προστασίας των εμπορικών συμφερόντων, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, και το δεύτερο αφορά την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος για τη γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, in fine, του εν λόγω κανονισμού.
- 39 Προκαταρκτικώς, πρέπει να εξεταστεί το παραδεκτό, το οποίο αμφισβητεί ο REA, των νέων αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε και των νέων αποδεικτικών μέσων που πρότεινε ο προσφεύγων με την επιστολή της 20ής Ιουνίου 2020 και της αιτίας με την οποία υποστηρίζει ότι ο REA έπρεπε να του παράσχει τουλάχιστον μερική πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα.

1. Επί του παραδεκτού των νέων αποδεικτικών στοιχείων και της προτάσεως νέων μέσων απόδειξης

- 40 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Ιουνίου 2020, ο προσφεύγων προσκόμισε ορισμένα αποσπάσματα περιεχομένου διαδικτυακών τόπων ως νέα αποδεικτικά στοιχεία και πρότεινε νέα αποδεικτικά μέσα συνιστάμενα σε παραπομπές στους εν λόγω διαδικτυακούς τόπους. Στο πλαίσιο των παρατηρήσεων που υπέβαλε επ' αυτών, στις 9 Ιουλίου 2020, ο REA υποστηρίζει, αφενός, ότι τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία είναι απαράδεκτα, διότι προσκομίστηκαν εκπρόθεσμα και χωρίς ο προσφεύγων να δικαιολογήσει δεόντως την καθυστερημένη προσκόμισή τους. Αφετέρου, ο REA αντικρούει την έκθεση των πραγματικών περιστατικών που προβάλλει ο προσφεύγων βάσει των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων.
- 41 Κατά το άρθρο 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, κατ' εξαίρεση οι κύριοι διάδικοι μπορούν επίσης να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία ή να προτείνουν αποδεικτικά μέσα πριν από την περάτωση της προφορικής διαδικασίας ή πριν από την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου να αποφανθεί επί της διαφοράς χωρίς διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας, εφόσον δικαιολογήσουν την καθυστέρηση αυτή. Εντούτοις, από τη νομολογία προκύπτει ότι ο κανόνας περί προθεσμιών που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη δεν αφορά την ανταπόδειξη και την περαιτέρω επίκληση αποδεικτικών μέσων κατόπιν της ανταπόδειξης που προσκομίζει ο αντίδικος με το υπόμνημα ανταπαντήσεως. Πράγματι, η εν λόγω διάταξη αφορά τα νέα αποδεικτικά μέσα και πρέπει να συνδυαστεί με το άρθρο 92, παράγραφος 7, του Κανονισμού Διαδικασίας που ορίζει ρητώς ότι η ανταπόδειξη και η συμπλήρωση των αποδείξεων είναι δυνατή (πρβλ. απόφαση της 21ης Απριλίου 2004, Μ κατά Δικαστηρίου, T-172/01, EU:T:2004:108, σκέψη 44· πρβλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2018, Servier κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-691/14, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2018:922, σκέψη 1460 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η εκπρόθεσμη προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων ή επίκληση αποδεικτικών μέσων, από διάδικο, μπορεί να δικαιολογείται, μεταξύ άλλων, εάν η εκπρόθεσμη προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους του αντιδίκου του δικαιολογεί τη συμπλήρωση της δικογραφίας κατά τρόπο διασφαλίζοντα την τήρηση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως (απόφαση της 14ης Απριλίου 2005, Γάκη-Κακούρη κατά Δικαστηρίου, C-243/04 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2005:238, σκέψη 32).
- 42 Εν προκειμένω, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε και τα μέσα απόδειξης που επικαλέστηκε ο προσφεύγων, με το έγγραφο της 20ής Ιουνίου 2020, δεν μπορούν να κριθούν απαράδεκτα επειδή προσκομίστηκαν και προβλήθηκαν μετά την κατάθεση του υπομνήματος ανταπαντήσεως κατά παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας. Συγκεκριμένα, όπως επισημαίνει ο προσφεύγων με το έγγραφο της 20ής Ιουνίου 2020, τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία και μέσα απόδειξης σκοπούσαν στην αντίκρουση του επιχειρήματος που προέβαλε ο REA, στο σημείο 17 του υπομνήματος ανταπαντήσεως, ότι μόνον οι μεθοριακοί φρουροί και οι συνεργάτες του έργου iBorderCtrl μπορούσαν να μετάσχουν στις πιλοτικές δοκιμές του εν λόγω έργου.
- 43 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα που αντλεί ο REA από το γεγονός ότι ο προσφεύγων είχε ήδη υποστηρίξει με το υπόμνημα απαντήσεως ότι όλοι μπόρεσαν να μετάσχουν στις πιλοτικές δοκιμές και ότι μπορούσε, επομένως, να προσκομίσει, ήδη στο στάδιο αυτό, τα αποδεικτικά στοιχεία ή να επικαλεστεί τα αποδεικτικά μέσα προς στήριξη του συγκεκριμένου ισχυρισμού.

- 44 Συγκεκριμένα, η θέση που εξέφρασε ο REA, στο σημείο 17 του υπομνήματος ανταπαντήσεως, δεν προκύπτει από την αρχική απόφαση, την προσβαλλόμενη απόφαση ή το υπόμνημα αντικρούσεως και, επομένως, ο προσφεύγων ο οποίος έλαβε γνώση αυτής μόλις με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, δεν ήταν υποχρεωμένος να υποστηρίξει το επιχείρημα που προέβαλε με το υπόμνημα απαντήσεως με στοιχεία ανταπόδειξης.
- 45 Ως εκ τούτου, ο κανόνας περί προθεσμιών του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε και των μέσων απόδειξης που προέβαλε ο προσφεύγων με το έγγραφο της 20ής Ιουνίου 2020 και, επομένως, τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία και μέσα απόδειξης είναι παραδεκτά.

2. Επί του παραδεκτού της αιτίασης που αφορά μη παροχή μερικής πρόσβασης

- 46 Ο REA υποστηρίζει ότι το αντικείμενο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, όπως διατυπώνεται με το δικόγραφο της προσφυγής, περιορίζεται σε παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Επομένως, η αιτίαση περί παραβάσεως του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, καθόσον ο REA δεν παρέσχε τουλάχιστον μερική πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα, η οποία προβάλλεται το πρώτον με το υπόμνημα απαντήσεως, είναι अपαραδεκτη.
- 47 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η αιτίαση, κατά την οποία ο REA όφειλε να του γνωστοποιήσει τουλάχιστον μέρος των ζητηθέντων εγγράφων, δεν είναι νέα. Αφενός, δεν είναι αναγκαίο να γίνει «χωριστή μνεία» στο άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, στο μέτρο που ο ίδιος ο REA γνωστοποίησε τα επίμαχα έγγραφα με μερική απόκρυψη πληροφοριών. Αφετέρου, το ζήτημα της τουλάχιστον μερικής γνωστοποίησης των ζητηθέντων εγγράφων τέθηκε ήδη με το δικόγραφο της προσφυγής.
- 48 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, παρότι είναι αληθές ότι δεν είναι απαραίτητο για το παραδεκτό αιτίασης να μνημονεύεται ρητώς η διάταξη που προβάλλεται ότι παραβιάστηκε, πρέπει εντούτοις να προκύπτει σαφώς από την επιχειρηματολογία που προβάλλεται ήδη με το δικόγραφο της προσφυγής ότι ο προσφεύγων είχε την πρόθεση να προβάλει τέτοια παράβαση.
- 49 Εν προκειμένω, όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων, πλείονα χωρία του δικογράφου της προσφυγής έχουν την έννοια ότι αφορούν αιτίαση η οποία αντλείται εμμέσως, πλην όμως κατά λογική αναγκαιότητα, από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001.
- 50 Συγκεκριμένα, στο σημείο 26 του δικογράφου της προσφυγής, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι διάφορα τμήματα των εγγράφων στα οποία είχε ζητήσει πρόσβαση μπορούσαν να γνωστοποιηθούν χωρίς να θιγούν τα εμπορικά συμφέροντα της κοινοπραξίας. Επιπλέον, υποστηρίζοντας, στο σημείο 28 του δικογράφου της προσφυγής, επικαλούμενος τη νομολογία, ότι ο REA παρέλειψε να εξετάσει λεπτομερώς τα ζητηθέντα έγγραφα προκειμένου να εξακριβώσει το μέτρο στο οποίο περιείχαν βασικές νέες πληροφορίες οι οποίες δεν ήταν ακόμη γνωστές, ο προσφεύγων παρέπεμψε, εμμέσως πλην όμως κατά λογική αναγκαιότητα, σε υποχρέωση του REA να εξετάσει αν μπορούσε να παράσχει μερική πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα επειδή περιείχαν πληροφορίες προσβάσιμες στο κοινό οι οποίες δεν συνιστούσαν σύνθεση τέτοιων πληροφοριών άξια προστασίας κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

- 51 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα λεπτομερέστερα επιχειρήματα που προβάλλονται με το υπόμνημα απαντήσεως συνιστούν περαιτέρω ανάπτυξη της αιτίασης που αντλείται από άρνηση παροχής τουλάχιστον μερικής πρόσβασης στα ζητηθέντα έγγραφα, η οποία προβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής. Επομένως, το επιχείρημα του REA ότι η εν λόγω αιτίαση είναι απαράδεκτη είναι απορριπτικό.

3. Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά μη προσβολή της προστασίας των εμπορικών συμφερόντων

- 52 Στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας τους σχετικά με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι διάδικοι ερίζουν, μεταξύ άλλων, όσον αφορά το ζήτημα της εφαρμογής ή μη, στην υπό κρίση υπόθεση, του κανονισμού 1290/2013, των ρητρών της συμφωνίας επιχορήγησης και του άρθρου 339 ΣΛΕΕ, ζήτημα το οποίο πρέπει να εξεταστεί προκαταρκτικώς.

α) Επί της εφαρμογής στην υπό κρίση υπόθεση του κανονισμού 1290/2013, των ρητρών της συμφωνίας επιχορήγησης και του άρθρου 339 ΣΛΕΕ

- 53 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η νομική βάση για την εξέταση της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης πρέπει να είναι ο κανονισμός 1049/2001, και όχι ο κανονισμός 1290/2013 ούτε οι ρήτρες της συμφωνίας επιχορήγησης ή το άρθρο 339 ΣΛΕΕ, που επίσης προέβλεπε ο REA στην προσβαλλόμενη απόφαση προς στήριξη της άρνησης παροχής πρόσβασης. Εν πάση περιπτώσει, κατά τον προσφεύγοντα, ο κανονισμός 1290/2013 δεν υπερισχύει του κανονισμού 1049/2001 και δεν επιτρέπεται παρέκκλιση από την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού μέσω σύμβασης, όπως η συμφωνία επιχορήγησης.
- 54 Ο REA υποστηρίζει ότι κακώς ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ούτε ο κανονισμός 1290/2013 ούτε το άρθρο 339 ΣΛΕΕ ασκούν επιρροή για την εκτίμηση της αίτησής του πρόσβασης στα επίμαχα έγγραφα. Κατά τον REA, ακόμη και αν οι πιο πρόσφατες διατάξεις του κανονισμού 1290/2013 δεν προσδιορίστηκαν ρητώς ως ειδικότερες σε σχέση με εκείνες του κανονισμού 1049/2001, οι δύο κανονισμοί πρέπει να τηρηθούν και να συνδυαστούν μέσω συνεκτικής εφαρμογής, καθόσον ο κανονισμός 1290/2013, και ειδικότερα το άρθρο του 3, παρέχει συναφώς συμπληρωματική και ενισχυμένη προστασία της πρόσβασης στα έγγραφα που εμπίπτουν στην εν λόγω διάταξη. Εξάλλου, η συμφωνία επιχορήγησης περιέχει διατάξεις σχετικά με την εμπιστευτικότητα και την πρόσβαση στα έγγραφα που καταρτίζονται στο πλαίσιο του έργου iBorderCtrl κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού 1290/2013. Επομένως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 36.1 της συμφωνίας επιχορήγησης, τα ζητηθέντα έγγραφα, τα οποία χαρακτηρίζονταν «εμπιστευτικά», δεν μπορούσαν να γνωστοποιηθούν.
- 55 Ενόψει της εξέτασης του ζητήματος αυτού, υπενθυμίζεται ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, οι διατάξεις σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του REA εφαρμόζονται σε όλα τα έγγραφα εις χείρας του οργανισμού αυτού, δηλαδή σε όσα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από αυτόν και βρίσκονται στην κατοχή του, σε όλους τους τομείς της δραστηριότητάς του. Περαιτέρω, μολονότι ο εν λόγω κανονισμός σκοπό έχει να παράσχει στο κοινό όσο το δυνατόν ευρύτερο δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων, το δικαίωμα αυτό υπόκειται σε ορισμένους περιορισμούς για λόγους δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος (πρβλ. αποφάσεις της 21ης Ιουλίου 2011, Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής, C-506/08 P, EU:C:2011:496, σκέψη 88, και της 5ης Φεβρουαρίου 2018, Pari Pharma κατά EMA, T-235/15, EU:T:2018:65, σκέψη 39 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 56 Το καθεστώς των εξαιρέσεων που προβλέπεται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 στηρίζεται σε στάθμιση των αντιτιθέμενων σε δεδομένη περίπτωση συμφερόντων, δηλαδή, αφενός, των συμφερόντων που θα ικανοποιούνται από τη γνωστοποίηση των οικείων εγγράφων και, αφετέρου, των συμφερόντων που θα θίγονταν από τη γνωστοποίηση αυτή. Η απόφαση επί αιτήσεως πρόσβασης σε έγγραφα εξαρτάται από το ζήτημα του ποιο είναι το υπέρτερο στη συγκεκριμένη περίπτωση συμφέρον (βλ. απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 63 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 57 Παρότι το οικείο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός της Ένωσης πρέπει να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η πρόσβαση σε έγγραφο του οποίου ζητήθηκε η γνωστοποίηση μπορεί να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά το προστατευόμενο από μια εξαίρεση του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001 συμφέρον, το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι επιτρέπεται το θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός της Ένωσης να στηρίζεται συναφώς σε γενικά τεκμήρια τα οποία ισχύουν για ορισμένες κατηγορίες εγγράφων, δεδομένου ότι παρεμφερείς εκτιμήσεις γενικού χαρακτήρα ενδέχεται να έχουν εφαρμογή επί αιτήσεων γνωστοποίησης που αφορούν έγγραφα της ίδιας φύσης (βλ. απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψεις 64 και 65 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 58 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, προκειμένου να στηρίξει τη μερική άρνηση παροχής πρόσβασης στα ζητηθέντα έγγραφα, ο REA προέβαλε την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των μελών της κοινοπραξίας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, εκτιμώντας εντούτοις ότι η εν λόγω διάταξη έπρεπε να ερμηνευθεί σύμφωνα με τις διατάξεις περί εμπιστευτικότητας που περιέχονται στο άρθρο 3 του κανονισμού 1290/2013 και στο άρθρο 36 της συμφωνίας επιχορήγησης του έργου iBorderCtrl. Επικαλούμενος τη νομολογία των δικαστηρίων της Ένωσης, ο REA εκτίμησε, επομένως, ότι ο κανονισμός 1049/2001 και ο κανονισμός 1290/2013 έπρεπε να εφαρμοστούν κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται ότι η εφαρμογή εκάστου κανονισμού είναι συμβατή με την εφαρμογή του άλλου κανονισμού και να καθίσταται, συνεπώς, δυνατή η συνεκτική εφαρμογή τους.
- 59 Το άρθρο 3 του κανονισμού 1290/2013, το οποίο επιγράφεται «Εμπιστευτικότητα», προβλέπει ότι δεδομένα, γνώσεις και πληροφορίες που ανακοινώνονται στο πλαίσιο δράσης ως εμπιστευτικό χαρακτήρα τηρούνται εμπιστευτικά, με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων των συμφωνιών εφαρμογής, αποφάσεων ή συμβάσεων και λαμβανομένης δεόντως υπόψη της νομοθεσίας της Ένωσης που αφορά την προστασία και την πρόσβαση σε διαβαθμισμένες πληροφορίες. Η εμπιστευτικότητα των εγγράφων που υποβλήθηκαν στον REA στο πλαίσιο του έργου iBorderCtrl υπόκειται, μεταξύ άλλων, στις προϋποθέσεις της συμφωνίας επιχορήγησης, της οποίας το άρθρο 36.1 προβλέπει ότι, κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης της δράσης και τέσσερα έτη μετά το διάστημα 36 μηνών από την έναρξη της δράσης, τα μέρη οφείλουν να διασφαλίζουν την εμπιστευτικότητα κάθε είδους δεδομένων, εγγράφων ή άλλου υλικού που χαρακτηρίστηκε εμπιστευτικό κατά τη γνωστοποίησή του. Το χρονικό αυτό διάστημα δεν είχε παρέλθει κατά την υποβολή της αρχικής αίτησης του προσφεύγοντος.
- 60 Επισημαίνεται ότι, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, ο REA υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι ειδικός σκοπός του άρθρου 3 του κανονισμού 1290/2013 είναι να περιοριστεί η πρόσβαση τρίτων στα έγγραφα που emπίπτουν στην εν λόγω διάταξη, τα έγγραφα που χαρακτηρίστηκαν «εμπιστευτικά» κατ' εφαρμογήν του άρθρου 36.1 της συμφωνίας επιχορήγησης δεν μπορούσαν να γνωστοποιηθούν σε τρίτο. Συγκεκριμένα, κατά τον REA, όταν παρέχεται προστασία βάσει του κανονισμού 1290/2013 και της συμφωνίας χορήγησης, η ως άνω θεσπιζόμενη «συμπληρωματική» ή «ενισχυμένη» προστασία πρέπει να διασφαλίζεται, άλλως διακυβεύεται η επιτυχία των χρηματοδοτούμενων έργων, η οποία στηρίζεται στη διαθεσιμότητα των ερευνητών να μετάσχουν

στα έργα, διαθεσιμότητα η οποία μπορεί να θιγεί εάν τα υποβαλλόμενα έγγραφα, τα οποία περιέχουν συχνά καινοτόμους λύσεις και εμπορικά ευαίσθητες πληροφορίες, ενδέχεται να γνωστοποιηθούν βάσει του κανονισμού 1049/2001. Το πνεύμα και οι διατάξεις του κανονισμού 1290/2013 και της συμφωνίας επιχορήγησης που διέπουν τέτοια «συμπληρωματική» προστασία θα καθίσταντο άνευ αντικειμένου εάν το κοινό είχε πρόσβαση σε σχετικά με το επίμαχο έργο έγγραφα τα οποία χαρακτηρίστηκαν εμπιστευτικά. Επομένως, ο REA επισημαίνει ότι «θεώρησε» ότι τα έγγραφα της κοινοπραξίας που χαρακτηρίστηκαν εμπιστευτικά, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 36.1 της συμφωνίας επιχορήγησης, περιείχαν ευαίσθητες πληροφορίες των οποίων η γνωστοποίηση θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας.

- 61 Με την ως άνω επιχειρηματολογία, ο REA τάσσεται εμμέσως, πλην όμως κατά λογική αναγκαιότητα, υπέρ της καθιέρωσης γενικού τεκμηρίου κατά το οποίο τα έγγραφα που συμμετέχουν σε δράση ανακοινώνει στον REA ως εμπιστευτικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού 1290/2013 και του άρθρου 36.1 της συμφωνίας επιχορήγησης, δεν θα πρέπει να γνωστοποιούνται σε τρίτο, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί συγκεκριμένα αν είχε εφαρμογή στα εν λόγω έγγραφα κάποια από τις εξαιρέσεις από την αρχή της διαφάνειας οι οποίες προβλέπονται στον κανονισμό 1049/2001.
- 62 Εξάλλου, επικαλούμενος τη νομολογία σχετικά με τα γενικά τεκμήρια μη γνωστοποίησης, ο REA καλεί το Γενικό Δικαστήριο να εξετάσει την εφαρμογή, εν προκειμένω, τέτοιου γενικού τεκμηρίου βασισμένου στον κανονισμό 1290/2013.
- 63 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η εφαρμογή γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας είναι προαιρετική για το θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό της Ένωσης που επιλαμβάνεται αίτησης πρόσβασης στα έγγραφα (βλ. απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2020, MSD Animal Health Innovation και Intervet international κατά EMA, C-178/18 P, EU:C:2020:24, σκέψη 59 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 64 Επομένως, ακόμη και αν υποθεθεί ότι τέτοιο γενικό τεκμήριο είχε εφαρμογή εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ο REA δεν απάντησε στην αίτηση πρόσβασης στα επίμαχα έγγραφα επικαλούμενος τέτοιο γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας, αλλά εξέτασε κατά τρόπο συγκεκριμένο και εξατομικευμένο αν, ιδίως λαμβανομένης υπόψη της προστασίας που παρέχεται στα εν λόγω έγγραφα από το άρθρο 3 του κανονισμού 1290/2013 και το άρθρο 36.1 της συμφωνίας επιχορήγησης, η προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 εξαίρεση τύχχανε εφαρμογής ως προς τα εν λόγω έγγραφα. Εξάλλου, ο REA παραδέχθηκε ρητώς, τόσο με τα υπομνήματά του όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, ότι εξέτασε κατά τρόπο συγκεκριμένο και εξατομικευμένο τη δυνατότητα παροχής πρόσβασης στα ζητηθέντα έγγραφα.
- 65 Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα με τα οποία ο REA επικαλείται εμμέσως, πλην όμως κατά λογική αναγκαιότητα, την ύπαρξη γενικού τεκμηρίου μη γνωστοποίησης των ζητηθέντων εγγράφων βασισμένου στον εμπιστευτικό χαρακτήρα τους δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού 1290/2013 και του άρθρου 36.1 της συμφωνίας επιχορήγησης είναι στο σύνολό τους αλυσιτελή.
- 66 Εντούτοις, το ως άνω συμπέρασμα δεν συνεπάγεται, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει ο προσφεύγων, ότι στην υπό κρίση υπόθεση έχει εφαρμογή μόνον ο κανονισμός 1049/2001. Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία, οσάκις οι κανονισμοί δεν περιλαμβάνουν διατάξεις

προβλέπουσες ρητώς την υπεροχή του ενός επί του άλλου, πρέπει να διασφαλισθεί η εφαρμογή ενός εκάστου των κανονισμών αυτών κατά τρόπο που να είναι συμβατή με την εφαρμογή του άλλου, καθιστώντας επομένως δυνατή την εφαρμογή τους κατά τρόπο συνεκτικό (πρβλ. απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 84 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 67 Εν προκειμένω, το άρθρο 3 του κανονισμού 1290/2013 και το άρθρο 36.1 της συμφωνίας επιχορήγησης θεσπίζουν και εφαρμόζουν τον κανόνα της εμπιστευτικότητας των σχετικών με το επίμαχο έργο πληροφοριών και των εγγράφων που χαρακτηρίστηκαν «εμπιστευτικά», ειδικότερα στο παράρτημα I της εν λόγω συμφωνίας. Καίτοι θεσπίζουν ορισμένες εξαιρέσεις, μεταξύ άλλων όσον αφορά τη θέση των πληροφοριών στη διάθεση των θεσμικών και άλλων οργάνων και των οργανισμών της Ένωσης και των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού 1290/2013 και το άρθρο 36.1 της συμφωνίας επιχορήγησης, ή σχετικά με την υποχρέωση διάδοσης των αποτελεσμάτων σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού καθώς και με τα άρθρα 29.1 και 29.2 της συμφωνίας επιχορήγησης, ο εν λόγω κανονισμός και η συμφωνία επιχορήγησης προβλέπουν εντούτοις ότι η ισχύς της αρχής της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών έναντι του κοινού εν γένει διατηρείται κατά το χρονικό διάστημα που καθορίζεται στη συμφωνία επιχορήγησης.
- 68 Εξάλλου, όπως προκύπτει από το άρθρο 38.2.1 της συμφωνίας επιχορήγησης, το δικαίωμα του REA να χρησιμοποιεί το υλικό, τα έγγραφα και τις πληροφορίες των δικαιούχων περιλαμβάνει την παροχή πρόσβασης ως απάντηση στις επιμέρους αιτήσεις κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 1049/2001. Εντούτοις, κατά την ίδια διάταξη, το εν λόγω δικαίωμα δεν επηρεάζει, μεταξύ άλλων, τις υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας που προβλέπονται στο άρθρο 36 της συμφωνίας επιχορήγησης, οι οποίες εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή.
- 69 Ως εκ τούτου, ορθώς ο REA έλαβε υπόψη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, την προστασία της εμπιστευτικότητας που προβλέπεται σε σχέση με τα ζητούμενα έγγραφα δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού 1290/2013 και του άρθρου 36.1 της συμφωνίας επιχορήγησης κατά την εξέταση, κατά τρόπο συγκεκριμένο και εξατομικευμένο, των ζητηθέντων εγγράφων σε σχέση με την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 70 Εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει ο προσφεύγων, το άρθρο 36.1, στοιχείο e, της συμφωνίας επιχορήγησης, κατά το οποίο, κατ' ουσίαν, οι υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας που διασφαλίζονται δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού 1290/2013 δεν έχουν πλέον εφαρμογή εάν η γνωστοποίηση των πληροφοριών απαιτείται από την ενωσιακή ή εθνική νομοθεσία, δεν έχει την έννοια ότι η αρχή της πρόσβασης στα έγγραφα που προκύπτει από τον κανονισμό 1049/2001 υπερισχύει κατ' ανάγκην της προστασίας της εμπιστευτικότητας των εγγράφων που θεσπίζεται με τον κανονισμό 1290/2013. Συγκεκριμένα, εάν γινόταν δεκτή, η άποψη του προσφεύγοντος θα είχε ως συνέπεια να καταστήσει κατ' ουσίαν άνευ αντικειμένου τη γενική υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού περί διασφάλισης της εμπιστευτικής μεταχείρισης των εγγράφων που χαρακτηρίζονται εμπιστευτικά, την οποία, βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, η εν λόγω συμφωνία εκπληρώνει καθορίζοντας τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών. Τούτου λεχθέντος, το άρθρο 36.1, στοιχείο e, της συμφωνίας επιχορήγησης αντικατοπτρίζει την αναγκαιότητα, η οποία υπομνήσθηκε στη σκέψη 66 ανωτέρω, να διασφαλίζεται η εφαρμογή εκάστου των κανονισμών 1290/2013 και 1049/2001 κατά τρόπο που να είναι συμβατή με την εφαρμογή του άλλου και να καθιστά δυνατή την εφαρμογή τους κατά τρόπο συνεκτικό.

- 71 Επομένως, το γεγονός ότι τα έγγραφα που υπέβαλε στον REA συμμετέχων σε δράση, όπως εν προκειμένω τα μέλη της κοινοπραξίας, χαρακτηρίστηκαν, από τα μέρη της συμφωνίας επιχορήγησης, εμπιστευτικά στοιχείο που υποδεικνύει στον REA, κατά την εξέταση της αίτησης τρίτου περί πρόσβασης στα εν λόγω έγγραφα, ότι το περιεχόμενό τους είναι ευαίσθητο από την άποψη των συμφερόντων του εν λόγω συμμετέχοντος. Εντούτοις, ο χαρακτηρισμός ως εμπιστευτικών των εγγράφων που γνωστοποιήθηκαν στον REA στο πλαίσιο έργου δεν επαρκεί για να δικαιολογήσει την εφαρμογή της εξαίρεσης του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και δεν απαλλάσσει τον REA, στο πλαίσιο της εξέτασης, κατά τρόπο συγκεκριμένο και εξατομικευμένο, της αίτησης πρόσβασης στα εν λόγω έγγραφα που χαρακτηρίστηκαν «εμπιστευτικά», από την υποχρέωση να εξετάσει αν τα έγγραφα εμπίπτουν εν όλω ή εν μέρει στην εν λόγω εξαίρεση (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 4ης Μαΐου 2012, In 't Veld κατά Συμβουλίου, T-529/09, EU:T:2012:215, σκέψη 21 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 72 Επιπλέον, η επιμελής εξέταση από το θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό της Ένωσης κάθε αίτησης τρίτου περί πρόσβασης στα έγγραφα δυνάμει του κανονισμού 1049/2001, και ιδίως της εφαρμογής των εξαιρέσεων του άρθρου 4 του εν λόγω κανονισμού, σκοπεί να διασφαλίσει τη στάθμιση μεταξύ, αφενός, του δικαιώματος του κοινού να έχει πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα και, αφετέρου, της προστασίας των εννόμων συμφερόντων των ενδιαφερόμενων προσώπων, με αποτέλεσμα να είναι αβάσιμες οι ανησυχίες του REA ότι η εφαρμογή του κανονισμού 1049/2001 στα έγγραφα που του γνωστοποιούνται ως εμπιστευτικά θα αποθάρρυνε τους ερευνητές να μετέχουν στις δράσεις που χρηματοδοτούνται βάσει του κανονισμού 1290/2013, διότι οι εν λόγω ερευνητές θα ανησυχούσαν για τη γνωστοποίηση των εμπιστευτικών πληροφοριών σε τρίτους.
- 73 Τέλος, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει ο προσφεύγων, ορθώς επίσης ο REA εξέτασε αν οι πληροφορίες που περιείχονταν στα ζητηθέντα έγγραφα περιελάμβαναν μεταξύ άλλων πληροφορίες που μπορούσαν να καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο κατά την έννοια του άρθρου 339 ΣΛΕΕ προκειμένου να αρνηθεί, ενδεχομένως, τη γνωστοποίησή τους κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 74 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να εξετασθεί υπό το πρίσμα των ως άνω διευκρινίσεων.

β) Επί της εφαρμογής εν προκειμένω της εξαίρεσης που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των τρίτων και της δυνατότητας παροχής τουλάχιστον μερικής πρόσβασης

- 75 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, εν αντιθέσει προς τη θέση του REA στην προσβαλλόμενη απόφαση, τα ζητηθέντα έγγραφα μπορούσαν να γνωστοποιηθούν, εν όλω ή εν μέρει, χωρίς να θιγούν τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας.
- 76 Ο REA υποστηρίζει ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, έλεγξε κάθε επιμέρους σχετικό έγγραφο και εξέθεσε ότι περιείχαν εσωτερικές πληροφορίες των μελών της κοινοπραξίας σχετικές με τη διανοητική ιδιοκτησία, τις τρέχουσες έρευνες, την τεχνογνωσία, τις μεθόδους, τις τεχνικές και τις στρατηγικές της κοινοπραξίας, των οποίων η διάδοση θα έθιγε τα εμπορικά της συμφέροντα, καθότι θα παρείχε πλεονέκτημα στους δυνητικούς ανταγωνιστές των μελών της. Υποστηρίζει ότι, τοιουτοτρόπως, ενήργησε σύμφωνα με τον κανονισμό 1049/2001, την εφαρμοστέα νομολογία και τον τίτλο III του κανονισμού 1290/2013 και έλαβε ορθώς υπόψη την προστασία της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που του υποβλήθηκαν στο πλαίσιο του έργου iBorderCtrl η οποία προκύπτει από το άρθρο 3 του τελευταίου αυτού κανονισμού. Κατά τον REA, ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι η αξιολόγησή του ήταν εσφαλμένη.

- 77 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κατοικεί ή έχει την καταστατική έδρα του σε κράτος μέλος έχει δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης, με την επιφύλαξη των αρχών και των προϋποθέσεων που καθορίζονται σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα κατοχυρώθηκε στο άρθρο 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 78 Ο κανονισμός 1049/2001 αποσκοπεί, όπως εκτίθεται στην αιτιολογική σκέψη 4 και στο άρθρο 1 αυτού, στο να παράσχει στο κοινό δικαίωμα όσο το δυνατόν ευρύτερης πρόσβασης στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων (βλ. απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 79 Η αρχή της όσο το δυνατόν ευρύτερης πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα υπόκειται, πάντως, σε ορισμένους περιορισμούς στηριζόμενους σε λόγους δημόσιου ή ιδιωτικού συμφέροντος. Συγκεκριμένα, ο κανονισμός 1049/2001, και δη η αιτιολογική σκέψη 11 και το άρθρο 4 αυτού, προβλέπει καθεστώς εξαιρέσεων το οποίο επιβάλλει στα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς την υποχρέωση να μη γνωστοποιούν έγγραφα στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η γνωστοποίηση θα έθιγε κάποιο από τα συμφέροντα αυτά (πρβλ. αποφάσεις της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 13ης Ιανουαρίου 2017, Deza κατά ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, σκέψη 51).
- 80 Καθόσον οι προβλεπόμενες στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεις αποκλίνουν από την αρχή της όσον το δυνατόν ευρύτερης πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα, πρέπει να τυγχάνουν στενής ερμηνείας και αυστηρής εφαρμογής (πρβλ. απόφαση της 21ης Ιουλίου 2011, Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής, C-506/08 P, EU:C:2011:496, σκέψη 75).
- 81 Όπως προκύπτει από τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 56 ανωτέρω, το καθεστώς των εξαιρέσεων που προβλέπεται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 στηρίζεται σε στάθμιση των αντιτιθέμενων σε δεδομένη περίπτωση συμφερόντων, δηλαδή, αφενός, των συμφερόντων που θα ικανοποιούντο από τη γνωστοποίηση των οικείων εγγράφων και, αφετέρου, των συμφερόντων που θα θίγονταν από τη γνωστοποίηση. Η απόφαση επί αιτήσεως πρόσβασης σε έγγραφα εξαρτάται από το ζήτημα ποιο είναι το υπέρτερο στη συγκεκριμένη περίπτωση συμφέρον (βλ. απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 63 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 82 Για να δικαιολογηθεί η άρνηση πρόσβασης σε έγγραφο δεν αρκεί, κατ' αρχήν, το έγγραφο αυτό να αφορά δραστηριότητα ή συμφέρον διαλαμβανόμενα στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001, δεδομένου ότι το οικείο θεσμικό όργανο πρέπει επίσης, κατ' αρχήν, να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο θα μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά το συμφέρον που προστατεύεται με εξαίρεση προβλεπόμενη από το άρθρο αυτό (βλ. απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 64 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 83 Όσον αφορά την έννοια των «εμπορικών συμφερόντων», από τη νομολογία προκύπτει ότι κάθε σχετική με εταιρίες και τις εμπορικές σχέσεις τους πληροφορία δεν μπορεί να θεωρείται ότι απολαύει της προστασίας που πρέπει να διασφαλίζεται στα εμπορικά συμφέροντα κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, άλλως θίγεται η

εφαρμογή της γενικής αρχής της όσο το δυνατόν ευρύτερης πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα που έχουν στην κατοχή τους τα θεσμικά όργανα (βλ. απόφαση της 13ης Ιανουαρίου 2017, Deza κατά ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 84 Επομένως, για να εφαρμοστεί η εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, απαιτείται να αποδειχθεί ότι τα επίδικα έγγραφα περιέχουν στοιχεία τα οποία, αν γνωστοποιηθούν, ενδέχεται να πλήξουν τα εμπορικά συμφέροντα νομικού προσώπου. Το ίδιο ισχύει και όταν, μεταξύ άλλων, τα ζητούμενα έγγραφα περιέχουν ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες σχετικές, ειδικότερα, με τις εμπορικές στρατηγικές των οικείων επιχειρήσεων, τις εμπορικές σχέσεις τους και τις μεθόδους εργασίας ή όταν τα έγγραφα αυτά περιέχουν στοιχεία τα οποία αφορούν ειδικά την επιχείρηση και προβάλλουν την εξειδίκευσή της (βλ. απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2014, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-516/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:759, σκέψεις 82 έως 84 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· βλ., επίσης, απόφαση της 13ης Ιανουαρίου 2017, Deza κατά ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, σκέψη 56).
- 85 Κατά τη νομολογία, η εξέταση της μερικής πρόσβασης σε έγγραφο των θεσμικών και λοιπών οργάνων ή οργανισμών της Ένωσης πρέπει να πραγματοποιείται υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας (πρβλ. απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2001, Συμβούλιο κατά Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, σκέψεις 27 και 28).
- 86 Από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001 προκύπτει ότι τα θεσμικά και άλλα όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης υποχρεούνται να εξετάσουν αν πρέπει να παράσχουν μερική πρόσβαση στα έγγραφα που αφορά η αίτηση πρόσβασης, περιορίζοντας την ενδεχόμενη άρνηση στα στοιχεία που καλύπτονται από τις προβλεπόμενες στο εν λόγω άρθρο εξαιρέσεις. Το θεσμικό όργανο οφείλει να επιτρέψει τη μερική πρόσβαση αν ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει με την άρνηση πρόσβασης στο έγγραφο μπορεί να εκπληρωθεί στην περίπτωση κατά την οποία το όργανο αυτό περιορίζεται στην παράλειψη των χωρίων του εγγράφου που δύνανται να θίξουν το προστατευόμενο δημόσιο συμφέρον (απόφαση της 25ης Απριλίου 2007, WWF European Policy Programme κατά Συμβουλίου, T-264/04, EU:T:2007:114, σκέψη 50· πρβλ., επίσης, απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2001, Συμβούλιο κατά Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, σκέψη 29).
- 87 Απόκειται, επομένως, στο θεσμικό ή άλλο όργανο ή στον οργανισμό της Ένωσης να εξετάσει, πρώτον, αν το έγγραφο που αποτελούσε το αντικείμενο της αίτησης πρόσβασης εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής μιας εκ των εξαιρέσεων του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001, δεύτερον, αν η γνωστοποίηση του ως άνω εγγράφου όντως θίγει συγκεκριμένα το προστατευόμενο συμφέρον και, τρίτον, εφόσον η απάντηση είναι καταφατική, αν η ανάγκη προστασίας ισχύει για ολόκληρο το έγγραφο (αποφάσεις της 30ής Ιανουαρίου 2008, Τερεζάκης κατά Επιτροπής, T-380/04, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:19, σκέψη 88, και της 22ας Μαΐου 2012, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, T-300/10, EU:T:2012:247, σκέψη 93).
- 88 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, προκειμένου να στηρίξει την άρνηση παροχής πρόσβασης στα επίμαχα έγγραφα, ο REA προέβαλε την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των μελών της κοινοπραξίας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, εκτιμώντας εντούτοις, όπως υπομνήσθηκε στις σκέψεις 58 και 73 ανωτέρω, ότι η εν λόγω διάταξη έπρεπε να ερμηνευθεί σύμφωνα με τις διατάξεις περί εμπιστευτικότητας που περιέχονται στο άρθρο 3 του κανονισμού 1290/2013 και στο άρθρο 36 της συμφωνίας επιχορήγησης του έργου iBorderCtrl και λαμβανομένης υπόψη της προστασίας που παρέχει το άρθρο 339 ΣΛΕΕ στις πληροφορίες οι οποίες, ως εκ της φύσεώς τους, καλύπτονται από την υποχρέωση του επαγγελματικού απορρήτου.

- 89 Συναφώς, με την προσβαλλόμενη απόφαση διευκρινίζεται ότι οι επίμαχες πληροφορίες είναι εσωτερικές γνώσεις («inside knowledge») της κοινοπραξίας και αντικατοπτρίζουν τη συγκεκριμένη διανοητική ιδιοκτησία, τις τρέχουσες έρευνες, την τεχνογνωσία, τις μεθοδολογίες, τις τεχνικές και τις στρατηγικές της κοινοπραξίας. Η δημοσιοποίηση των εν λόγω πληροφοριών θα έθιγε την ανταγωνιστική θέση της κοινοπραξίας στην αγορά και, αντιστοίχως, θα έθιγε ιδιαιτέρως τα εμπορικά συμφέροντά της, μεταξύ άλλων όσον αφορά τη διανοητική ιδιοκτησία, παρέχοντας πλεονέκτημα στους δυνητικούς ανταγωνιστές του επίμαχου έργου, οι οποίοι θα αντλούσαν αδικαιολογήτως τα ακόλουθα πλεονεκτήματα. Πρώτον, οι ανταγωνιστές θα μπορούσαν να προβλέψουν τις στρατηγικές και τις αδυναμίες των μελών της κοινοπραξίας, μεταξύ άλλων κατά τη συμμετοχή σε προσκλήσεις υποβολής προσφορών. Δεύτερον, θα μπορούσαν να αντιγράψουν ή να χρησιμοποιήσουν τη διανοητική ιδιοκτησία, την τεχνογνωσία, τις μεθόδους, τις τεχνικές και τις στρατηγικές της κοινοπραξίας για να βελτιώσουν τα δικά τους ανταγωνιστικά προϊόντα ή υπηρεσίες ή να επωφεληθούν αθέμιτου πλεονεκτήματος κατά την υποβολή αιτήσεων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, έγκρισης ή χορήγησης άδειας για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες τους. Τρίτον, η γνωστοποίηση θα έθιγε τις δυνατότητες των μελών της κοινοπραξίας να εξασφαλίσουν χρηματοδοτήσεις από επενδυτές σε ένα ιδιαιτέρως ανταγωνιστικό περιβάλλον στο οποίο μόνον η εμπιστευτικότητα καθιστά δυνατή τη διατήρηση της εμπορικής αξίας των επίμαχων πληροφοριών. Τέταρτον, λαμβανομένης υπόψη της ευαίσθητης φύσης των εν λόγω πληροφοριών, η γνωστοποίησή τους θα μπορούσε να θίξει τη φήμη των μελών της κοινοπραξίας και των προσώπων που συνδέονται με αυτά.
- 90 Ο REA κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υφίσταται κίνδυνος η πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα να θίξει τα εμπορικά συμφέροντα της κοινοπραξίας, μεταξύ άλλων όσον αφορά τη διανοητική ιδιοκτησία.
- 91 Βασιζόμενος στις ως άνω εκτιμήσεις, ο REA παρέσχε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, μερική πρόσβαση στα έγγραφα D 3.1, D 7.3 και D 7.8 και αρνήθηκε την παροχή πρόσβασης στο σύνολο των άλλων ζητηθέντων εγγράφων τα οποία καταρτίστηκαν κατά τη διάρκεια του έργου iBorderCtrl, όπως προκύπτει από τη σκέψη 8 ανωτέρω.
- 92 Επομένως, πρέπει να εξακριβωθεί αν, όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων, ο REA κακώς θεώρησε ότι τα ζητηθέντα έγγραφα, εξεταζόμενα μεμονωμένα και συγκεκριμένα, περιείχαν πληροφορίες ικανές να δικαιολογήσουν την εφαρμογή της εξαίρεσης του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 με αποτέλεσμα να υφίσταται πραγματικός, και όχι υποθετικός, κίνδυνος η γνωστοποίησή τους να θίξει όντως τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας, και, ενδεχομένως, αν μπορούσε να είχε παρασχεθεί πλήρης ή μερική πρόσβαση. Τα ζητήματα αυτά πρέπει να εξεταστούν υπό το πρίσμα των συμπερασμάτων που διατυπώθηκαν στις σκέψεις 64, 69 και 73 ανωτέρω.
- 93 Προς στήριξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων προβάλλει επιχειρήματα οριζόντιου χαρακτήρα καθώς και ειδικότερα επιχειρήματα σχετικά με την μεμονωμένη αξιολόγηση κάθε εγγράφου ή των εγγράφων ίδιου χαρακτήρα.
- 1) Επί των οριζόντιου χαρακτήρα επιχειρημάτων*
- 94 Όσον αφορά κατ' αρχάς, τα οριζόντιου χαρακτήρα επιχειρήματα, πρώτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι ο REA υποπίπτει σε πλάνη παραπέμποντας στα εμπορικά συμφέροντα της «κοινοπραξίας», η οποία δεν υφίσταται ως νομικό πρόσωπο και της οποίας τα πολυάριθμα μέλη είναι επίσης επιστημονικά ιδρύματα ή το πανεπιστήμιο τα οποία δεν έχουν, «a priori», εμπορικά συμφέροντα.

- 95 Συναφώς, αφενός, ακόμη και αν υποτεθεί ότι, όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων, η εξέταση της εφαρμογής της εξαίρεσης του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 πρέπει να επικεντρωθεί στα εμπορικά συμφέροντα όχι της κοινοπραξίας, αλλά των μελών της, μεμονωμένα ή συλλογικά, με την προσβαλλόμενη απόφαση, και παρά τις σποραδικές παραπομπές στα εμπορικά συμφέροντα της κοινοπραξίας, ο REA εξέτασε αν η γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της εν λόγω κοινοπραξίας. Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι ο προσφεύγων ουδεμία συνέπεια αντλεί από το επιχείρημά του όσον αφορά τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης. Αφετέρου, κακώς ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι επιστημονικά ιδρύματα ή ένα πανεπιστήμιο δεν μπορούν να ασκούν δραστηριότητες οι οποίες συνδέονται με εμπορικά συμφέροντα (πρβλ. απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2010, Αγαπίου-Ιωσηφίδη κατά Επιτροπής και ΕΟΕΟΘΠ, T-439/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2010:442, σκέψεις 124 έως 128).
- 96 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι ούτε ο χρόνος κατάρτισης ενός εγγράφου, τον οποίο επικαλείται ο προσφεύγων όταν υποστηρίζει ότι τα έγγραφα που καταρτίζονται στην αρχή του έργου δεν μπορούν να περιέχουν επαγγελματικά απόρρητα, ούτε ο αναγκαίος για την κατάρτισή τους χρόνος, τον οποίο προέβαλε ο REA, έχουν σημασία προκειμένου να διαπιστωθεί αν έγγραφο στο οποίο ζητείται πρόσβαση περιέχει τις πληροφορίες που αφορούν τα εμπορικά συμφέροντα επιχείρησης. Επομένως, τα ως άνω επιχειρήματα των διαδίκων είναι αλυσιτελή.
- 97 Τρίτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το κοινό, περιλαμβανομένων των ανταγωνιστών των εμπορικών μελών της κοινοπραξίας, πρέπει να μπορεί να επωφεληθεί από τα αποτελέσματα ερευνών που χρηματοδοτούνται με δημόσια κονδύλια, στο μέτρο ιδίως που η ύπαρξη αποτελεσματικού ανταγωνισμού σχετικά με τη βέλτιστη τεχνολογία συνιστά πλεονέκτημα για το κοινό, στην περίπτωση που η Ένωση αποφασίσει να χρησιμοποιήσει τέτοια τεχνολογία και να προκηρύξει σχετικά προσκλήσεις υποβολής προσφορών.
- 98 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι το ζήτημα του αν τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας, ιδίως εκείνα που συνδέονται με τα αποτελέσματα του έργου, είναι άξια προστασίας, μεταξύ άλλων υπό το πρίσμα ενδεχόμενου συμφέροντος των ανταγωνιστών και του κοινού να έχουν γενικευμένη πρόσβαση στα έργα που χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό της Ένωσης, εμπίπτει στην εκτίμηση της ύπαρξης υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος για τη γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων παρά την ενδεχόμενη ύπαρξη εννόμων εμπορικών συμφερόντων και, επομένως, θα πρέπει, ενδεχομένως, να εκτιμηθεί στο πλαίσιο της εξέτασης του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως.
- 99 Εξάλλου, κατά τον προσφεύγοντα, ο ισχυρισμός του REA ότι το προς ανάπτυξη σύστημα θα έχει «εμπορική αξία» μόνον εάν ο τρόπος λειτουργίας του δεν γνωστοποιηθεί είναι ανακριβής, και τούτο τόσο για λόγους ασφάλειας, δεδομένου ότι μια τεχνολογία της πληροφορίας μπορεί να χρησιμοποιηθεί με επαρκή ασφάλεια μόνον όταν ο τρόπος λειτουργίας και ο κώδικάς της είναι προσβάσιμοι για το κοινό και μπορεί, επομένως, να ελέγχεται δημόσια και να υποβάλλεται σε δοκιμές ως προς τα αδύναμα σημεία της, όσο και για εμπορικούς λόγους, δεδομένου ότι ο τρόπος λειτουργίας μιας τεχνολογίας πρέπει να μπορεί να ελεγχθεί και να επιβεβαιωθεί από ανεξάρτητους τρίτους (για παράδειγμα, επιστήμονες) προτού ένας δημόσιος οργανισμός δαπανήσει χρήματα για να την αποκτήσει.
- 100 Στο μέτρο που τα προεκτεθέντα επιχειρήματα του προσφεύγοντος έχουν την έννοια ότι υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι τα μέλη της κοινοπραξίας δεν έχουν εμπορικά συμφέροντα άξια προστασίας τα οποία συνδέονται με έργο όπως το iBorderCtrl, επισημαίνεται, όπως παρατήρησε ο REA, ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 41 του κανονισμού 1290/2013, το οποίο εμπίπτει στον

τίτλο III του εν λόγω κανονισμού που περιέχει κανόνες που διέπουν την εκμετάλλευση και τη διάδοση των αποτελεσμάτων, τα «αποτελέσματα» έργου ανήκουν είτε στην κυριότητα του συμμετέχοντος στο έργο, από τον οποίο παρήχθησαν τα εν λόγω αποτελέσματα, είτε στη συγκυριότητα των συμμετεχόντων στο έργο. Επιπλέον, το άρθρο 42 του ίδιου κανονισμού προβλέπει ότι, σε περίπτωση που αποτελέσματα είναι δυνατόν να τύχουν βιομηχανικής ή εμπορικής εκμετάλλευσης, ο συμμετέχων που είναι κύριος των εν λόγω αποτελεσμάτων εξετάζει τη δυνατότητα προστασίας και, εφόσον είναι δυνατόν, εύλογο και δικαιολογείται λόγω των περιστάσεων, τα προστατεύει επαρκώς, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των εννόμων συμφερόντων του και των εννόμων συμφερόντων, ιδίως εμπορικών, των υπόλοιπων συμμετεχόντων στη δράση.

- 101 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι τα αποτελέσματα των έργων που ανήκουν κατά κυριότητα στους συμμετέχοντες στο έργο μπορούν να έχουν εμπορική αξία για τους εν λόγω συμμετέχοντες και, ως εκ τούτου, η βιομηχανική και εμπορική εκμετάλλευσή τους μπορεί να προστατεύεται. Επομένως, οι συμμετέχοντες σε τέτοιο έργο, όπως εν προκειμένω τα μέλη κοινοπραξίας, μπορεί να έχουν έννομα εμπορικά συμφέροντα που συνδέονται με τα αποτελέσματα του εν λόγω έργου ικανά να εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 102 Κακώς επίσης ο προσφεύγων υποστηρίζει, στο πλαίσιο αυτό, ότι η προστασία που παρέχει το άρθρο 41 του κανονισμού 1290/2013 περιορίζεται στην κυριότητα παραχθέντων «ενσώματων» αγαθών. Συγκεκριμένα, από το άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο 19, του κανονισμού 1290/2013 προκύπτει ότι «αποτελέσματα» σημαίνει κάθε είδους υλικά ή άυλα αποτελέσματα της δράσης, όπως δεδομένα, γνώσεις και πληροφορίες, που παράγονται κατά τη δράση με οποιαδήποτε μορφή ή οποιουδήποτε είδους, είτε προστατεύονται είτε όχι, καθώς και κάθε είδους δικαιώματα που συνδέονται με αυτά, στα οποία περιλαμβάνονται δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας.
- 103 Το ως άνω συμπέρασμα δεν αναιρείται από τον παραλληλισμό στον οποίο προβαίνει, στο πλαίσιο αυτό, ο προσφεύγων με εμπορική αποκλειστικότητα λόγω της οποίας δεν επιτρέπεται η διάθεση στην αγορά άλλων φαρμάκων για διάστημα δέκα ετών, όπως η διαλαμβανόμενη στην απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2018, PTC Therapeutics International κατά EMA (T-718/15, EU:T:2018:66, σκέψη 91). Συγκεκριμένα, αφενός, από τις σκέψεις 100 και 102 ανωτέρω προκύπτει ότι μια δράση μπορεί να παραγάγει τόσο αποτελέσματα δυνάμενα να τύχουν προστασίας όσο και αποτελέσματα μη δυνάμενα να τύχουν προστασίας ή των οποίων η διασφάλιση της προστασίας δεν είναι ούτε εύλογη ούτε δικαιολογημένη λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων. Αφετέρου, όσον αφορά τα αποτελέσματα του έργου που δύνανται να τύχουν προστασίας, μεταξύ άλλων, μέσω των δικαιωμάτων διανοητικής ή βιομηχανικής ιδιοκτησίας, όπως τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, παρότι τα εν λόγω δικαιώματα μπορούν, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ο REA, να προστατεύσουν τα αποτελέσματα από αδικαιολόγητη βιομηχανική και εμπορική εκμετάλλευση, και ιδίως από εμπορία παρεμφερών προϊόντων, αυτό καθεαυτό το εν λόγω γεγονός δεν καθιστά αβάσιμη απόφαση άρνησης παροχής πρόσβασης στα ζητηθέντα έγγραφα βασισμένη σε εξαίρεση που σκοπεί την προστασία εννόμων εμπορικών συμφερόντων, τα οποία περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας.
- 104 Επομένως, το ως άνω επιχείρημα του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθεί.

2) *Επί της επιμέρους αξιολόγησης των επίμαχων εγγράφων*

- 105 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 91 ανωτέρω, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ο REA παρέσχε μερική πρόσβαση στα έγγραφα D 3.1, D 7.3 και D 7.8 και αρνήθηκε πλήρως την παροχή πρόσβασης στα άλλα ζητηθέντα έγγραφα.
- 106 Προκαταρκτικώς, κατά πρώτον, πρέπει να διευκρινιστεί το περιεχόμενο των αιτιάσεων του προσφεύγοντος που σκοπούν στην προσβολή της άρνησης παροχής πρόσβασης στα ζητηθέντα έγγραφα. Πρώτον, όσον αφορά το έγγραφο D 7.6, παρατηρείται, όπως επισήμανε ο REA, ότι ο REA απάντησε στην αρχική αίτηση, καθόσον αφορούσε την πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο, ότι αυτό ήταν προσβάσιμο για το κοινό, κάτι το οποίο δεν αμφισβητεί ο προσφεύγων στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής. Εξ αυτού συνάγεται ότι η υπό κρίση διαφορά δεν αφορά το έγγραφο D 7.6. Δεύτερον, δεδομένου ότι ο προσφεύγων συγκατατέθηκε, στο πλαίσιο της επιβεβαιωτικής αίτησης, στην απόκρυψη των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των εμπλεκόμενων στο έργο προσώπων και, επιπλέον, δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα προκειμένου να αντικρούσει το εν λόγω στοιχείο στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η άρνηση παροχής πρόσβασης στα ζητηθέντα έγγραφα δεν προσβάλλεται καθόσον αφορά τα εν λόγω δεδομένα.
- 107 Κατά δεύτερον, επισημαίνεται ότι, στο παράρτημα I της συμφωνίας επιχορήγησης, όλα τα ζητηθέντα έγγραφα, πλην των εγγράφων D 3.1 και D 8.7, χαρακτηρίζονται εμπιστευτικά με τη χρήση της μνείας «εμπιστευτικό, για χρήση μόνον από τα μέλη της κοινοπραξίας (περιλαμβανομένων των υπηρεσιών της Επιτροπής ή/και των υπηρεσιών του REA)» [«confidential, only for members of the consortium (including the Commission Services and/or REA Services)»].
- 108 Όσον αφορά τα έγγραφα D 3.1 και D 8.7, επισημαίνεται ότι το καθεστώς εγγράφου μπορεί να μεταβληθεί κατά τη διάρκεια του έργου, και τούτο απαιτεί, δεδομένου ότι το «εμπιστευτικό» ή «μη εμπιστευτικό» καθεστώς του εγγράφου αποφασίζεται κατά την υπογραφή της συμφωνίας όπως, εν προκειμένω, στο παράρτημα I της συμφωνίας επιχορήγησης, προσαρμογή της συμφωνίας επιχορήγησης κατ' εφαρμογήν του άρθρου της 55. Επομένως, αφενός, το έγγραφο D 3.1 είχε περιληφθεί, στη συμφωνία επιχορήγησης, στα έγγραφα των οποίων ο «ευαίσθητος» χαρακτήρας έπρεπε να αξιολογηθεί πριν από τη γνωστοποίησή τους βάσει του εσωτερικού μηχανισμού της κοινοπραξίας. Η διαδικασία μεταβολής του καθεστώτος του σε «εμπιστευτικό» βρισκόταν σε εξέλιξη κατά τον χρόνο υποβολής της αρχικής αίτησης πρόσβασης. Αφετέρου, το έγγραφο D 8.7 χαρακτηρίστηκε εμπιστευτικό κατά τον χρόνο της προσκόμισής του, όπως προκύπτει από τη μνεία που τέθηκε επί της πρώτης σελίδας του.
- 109 Ο REA είχε το δικαίωμα να λάβει υπόψη τις περιστάσεις που υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 107 και 108 ανωτέρω κατά την εξέταση της αίτησης πρόσβασης που υπέβαλε ο προσφεύγων (βλ. σκέψη 69 ανωτέρω).
- i) Επί των εγγράφων D 1.1 (Πρώτη έκθεση του συμβούλου σε θέματα δεοντολογίας), D 1.2 (Η δεοντολογία της κατάρτισης προφίλ, ο κίνδυνος στιγματισμού των προσώπων και το σχέδιο μετριασμού) και D 2.3 (Έκθεση σχετικά με τη νομική και δεοντολογική εξέταση σε ολόκληρη την ΕΕ)*
- 110 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η δικαιολογημένη προστασία των εμπορικών συμφερόντων δεν πρέπει να επεκταθεί σε βαθμό που να περιλαμβάνει μη σχετιζόμενες με την επιχείρηση πληροφορίες οι οποίες δεν συνιστούν «επαγγελματικό απόρρητο» όπως είναι, εν προκειμένω,

μεταξύ άλλων, η δεοντολογική εκτίμηση και η εξέταση του νομικού πλαισίου, οι οποίες δεν αφορούν συγκεκριμένη τεχνολογία, αλλά διαλαμβάνουν γενικά ζητήματα της δεοντολογικής και νομικής εκτίμησης, τα οποία εγείρονται ανεξαρτήτως του συγκεκριμένου σχεδιασμού του συστήματος και του συγκεκριμένου έργου της κοινοπραξίας. Κατά τον προσφεύγοντα, κακώς ο REA υποστηρίζει ότι κάθε πληροφορία χρήσιμη για τους ανταγωνιστές των εταιρών της κοινοπραξίας συνιστά επαγγελματικό απόρρητο και θα πρέπει να προστατεύεται. Ο προσφεύγων παρατηρεί ότι οι ανταγωνιστές των επιχειρήσεων που μετέχουν στην κοινοπραξία μετείχαν στη δοκιμή του συστήματος που ανέπτυξε η κοινοπραξία.

- 111 Επομένως, η γνωστοποίηση των εγγράφων D 1.1, D 1.2 και D 2.3, τα οποία, κατά τον προσφεύγοντα, δεν αντικατοπτρίζουν την επιστημονική τεχνογνωσία και δεν περιέχουν πληροφορίες σχετικά με τις μεθόδους παραγωγής και ανάλυσης, δεν θα μπορούσε να θίξει τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν τα εν λόγω έγγραφα περιείχαν στοιχεία που αφορούν την επιστημονική τεχνογνωσία των μελών της κοινοπραξίας, θα έπρεπε να είναι δυνατή η αποσπασματική γνωστοποίηση των εν λόγω εγγράφων.
- 112 Ο REA υποστηρίζει ότι οι δεοντολογικές και νομικές αξιολογήσεις που περιέχονται στα έγγραφα D 1.1, D 1.2 και D 2.3 είναι ειδικώς προσαρμοσμένες στο έργο iBorderCtrl καθόσον στα εν λόγω έγγραφα εξετάζεται και αναλύεται ο τρόπος με τον οποίο οι διάφοροι προβληματισμοί λαμβάνονται συγκεκριμένα υπόψη στη μεθοδολογία του έργου. Στα εν λόγω έγγραφα εκτίθενται επίσης μέτρα προστασίας από τους κινδύνους και απαιτήσεις που προσδιορίστηκαν και αφορούν ειδικώς το έργο. Επιπλέον, η σύνθεση των πληροφοριών που περιέχονται στο έγγραφο D 2.3 συνιστά «πνευματική εργασία» μη προσβάσιμη σε πρόσωπα που δεν μετέχουν στην κοινοπραξία και, επομένως, περιέχει ειδική τεχνογνωσία των μελών της. Οι δεοντολογικές αξιολογήσεις στα έγγραφα D 1.1 και D 1.2 περιέχουν ευαίσθητες πληροφορίες των οποίων η διάδοση θα μπορούσε να βλάψει τη φήμη των μελών της κοινοπραξίας, των εταιρών και των προσώπων που συνδέονται με το έργο. Επομένως, η γνωστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας και θα συνιστούσε αδικαιολόγητο πλεονέκτημα για τους ανταγωνιστές.
- 113 Αφού εξέτασε τα έγγραφα D 1.1, D 1.2 και D 2.3, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι περιέχουν, μεταξύ άλλων, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, δεοντολογικές και νομικές αξιολογήσεις των εργαλείων, των τεχνολογικών συστατικών στοιχείων και των μεθόδων που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο του έργου iBorderCtrl.
- 114 Συγκεκριμένα, όπως επισημαίνει ο REA, το έγγραφο D 1.1 περιέχει, μεταξύ άλλων, έκθεση του τρόπου με τον οποίο οι δεοντολογικοί και νομικοί προβληματισμοί που προσδιορίστηκαν στα έγγραφα D 1.2 και D 2.3 πρέπει να ληφθούν συγκεκριμένα υπόψη κατά την ανάπτυξη των διαφόρων τεχνολογικών συστατικών στοιχείων και των μεθόδων που αναπτύσσονται στο πλαίσιο του έργου iBorderCtrl, τόσο κατά το στάδιο της έρευνας όσο και κατά το ενδεχόμενο στάδιο εκμετάλλευσης, προκειμένου να διασφαλιστούν η τήρηση των δεοντολογικών αρχών και ο σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων που μνημονεύθηκαν. Στο πλαίσιο των συστάσεων που διατυπώνονται σε αυτό, το έγγραφο περιέχει παραπομπές στα στοιχεία της τεχνογνωσίας, στις μεθοδολογίες, στις τεχνικές και στις στρατηγικές που ανέπτυξαν τα μέλη της κοινοπραξίας για τις ανάγκες του έργου ή πληροφορίες που καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό τους.
- 115 Όσον αφορά το έγγραφο D 1.2, το οποίο αναφέρει ότι σχετίζεται και αλληλεπικαλύπτεται εν μέρει με τη νομική έκθεση που περιέχεται στο έγγραφο D 2.3, σε αυτό εκτίθενται, όπως διευκρινίζει ο REA, η μεθοδολογία βάσει της οποίας στο έργο iBorderCtrl εξετάζονται ειδικώς η κατάρτιση

προφίλ και ο κίνδυνος στιγματισμού τόσο προσώπων όσο και ομάδων, η ανάλυση προβλήματος ψευδών πληροφοριών («false positives», «false negatives») των εργαλείων πληροφορικής και μια πρώτη περιγραφή των κινδύνων του έργου καθώς και τα σχετικά μέτρα προστασίας. Η σχετική εξέταση, η οποία αφορά ειδικώς το έργο, χρησιμοποιεί πληροφορίες σχετικά με τα τεχνολογικά συστατικά στοιχεία και μεθόδους που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο του έργου και παραπέμπει συνεπώς στα στοιχεία της τεχνογνωσίας, των μεθοδολογιών, των τεχνικών και των στρατηγικών που ανέπτυξαν τα μέλη της κοινοπραξίας για τις ανάγκες του έργου, ή των πληροφοριών που καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό των εν λόγω στοιχείων.

- 116 Στο έγγραφο D 2.3, το οποίο καταρτίστηκε από συμμετέχον πανεπιστήμιο, εκτίθεται λεπτομερώς ο τρόπος με τον οποίο οι απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης και του εθνικού δικαίου εφαρμόζονται στους διάφορους επιμέρους τομείς των τεχνολογιών που αναπτύσσονται στο πλαίσιο του έργου. Επομένως, η εν λόγω ανάλυση, στην οποία εξετάζεται λεπτομερώς η υποδομή του έργου iBorderCtrl, αφορά, εν μέρει, ειδικώς τις τεχνολογίες, τις λειτουργικές δυνατότητες και τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του έργου και καθιστά δυνατό τον προσδιορισμό της στρατηγικής που εφαρμόζεται σε σχέση με το προσδιορισθέν κανονιστικό πλαίσιο.
- 117 Συνεπώς, οι πληροφορίες που επισημάνθηκαν στις σκέψεις 114 έως 116 ανωτέρω εμπίπτουν στα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Ο REA δεν υπέπεσε σε πλάνη θεωρώντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η γνωστοποίησή τους μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας, μεταξύ άλλων όσον αφορά τη διανοητική ιδιοκτησία, καθόσον θα παρείχε στους ανταγωνιστές τη δυνατότητα να αντλήσουν αδικαιολόγητο πλεονέκτημα από την τεχνογνωσία τους που έχει εμπορική αξία.
- 118 Εντούτοις, από την ανάγνωση των εγγράφων D 1.1, D 1.2 και D 2.3 προκύπτει ότι αυτά περιέχουν επίσης πληροφορίες πέραν των αξιολογήσεων των συγκεκριμένων νομικών και δεοντολογικών συνεπειών του έργου iBorderCtrl ή των λύσεων που προβλέπονται συγκεκριμένα για την ανάπτυξη των τεχνολογιών ή των λειτουργικών δυνατοτήτων του έργου.
- 119 Συγκεκριμένα, τα εν λόγω έγγραφα περιέχουν, επιπλέον, έκθεση της πολιτικής της Ένωσης όσον αφορά τους ελέγχους των συνόρων της και του ισχύοντος δικαίου της Ένωσης στον τομέα της εν λόγω πολιτικής καθώς και των εξελίξεων όσον αφορά τη σκοπιμότητα ενίσχυσης των εν λόγω ελέγχων με την εφαρμογή καινοτόμων τεχνολογικών μέσων. Περιέχουν επίσης λεπτομερή σύνοψη του σχετικού νομικού πλαισίου στο διεθνές δίκαιο, στο δίκαιο της Ένωσης και στα εθνικά δίκαια, μεταξύ άλλων του πλαισίου που αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τις αρχές του δικαίου και τα θεμελιώδη δικαιώματα. Οι εν λόγω πληροφορίες, οι οποίες βασίζονται, μεταξύ άλλων, σε δημόσια προσβάσιμες πηγές που προσδιορίζονται διά παραπομπής σε διαδικτυακούς τόπους, δεν αφορούν τα εργαλεία ή τις τεχνολογίες που χρησιμοποιούνται συγκεκριμένα στο πλαίσιο του έργου iBorderCtrl, αλλά, όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων, αναφέρονται σε γενικά ζητήματα σχετικά με τη δεοντολογική και νομική εκτίμηση συστήματος που κάνει χρήση καινοτόμων τεχνολογικών μέσων, όπως «αυτόματη αναγνώριση απάτης» ή αυτοματοποιημένη «εκτίμηση του κινδύνου», τα οποία εγείρονται ανεξαρτήτως του συγκεκριμένου σχεδιασμού του συστήματος και του έργου που επεξεργάστηκαν τα μέλη της κοινοπραξίας.
- 120 Εξάλλου, παρότι υποστηρίζει ότι έλεγξε αν τα επίμαχα έγγραφα περιείχαν δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες, ο REA δεν επισήμανε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι οι πληροφορίες που προσδιορίστηκαν στη σκέψη 119 ανωτέρω εμφάνιζαν προστιθέμενη αξία σε σχέση με τις δημόσια

διαθέσιμες πληροφορίες στις οποίες βασίζονται, κατά την έννοια της νομολογίας που προκύπτει από την απόφαση της 13ης Ιανουαρίου 2017, Deza κατά ECHA (T-189/14, EU:T:2017:4, σκέψη 60 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 121 Στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, ο REA υποστηρίζει μόνον ότι η σύνθεση των πληροφοριών που περιέχονται στο έγγραφο D 2.3 συνιστά «πνευματική εργασία» μη προσβάσιμη σε πρόσωπα που δεν μετέχουν στην κοινοπραξία και ότι το εν λόγω έγγραφο περιέχει ειδική τεχνογνωσία των μελών της. Συναφώς, επισημαίνεται ότι, καίτοι είναι αληθές ότι η εργασία της συστηματοποίησης των πληροφοριών που είναι προσβάσιμες στο κοινό θα μπορούσε να έχει κάποια εμπορική αξία, πρέπει να αποδεικνύεται ότι η συστηματοποίηση των εν λόγω πληροφοριών συνοδευόταν από εκτιμήσεις οι οποίες οδηγούν σε νέα επιστημονικά πορίσματα ή σε εκτιμήσεις σχετικές με εφευρετική στρατηγική δυνάμενη να προσφέρει στην επιχείρηση εμπορικό πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών της, οπότε για τον λόγο αυτό θα αποδεικνυόταν η εμπιστευτική φύση τους (πρβλ. απόφαση της 13ης Ιανουαρίου 2017, Deza κατά ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, σκέψη 67). Ο REA δεν απέδειξε, όμως, ότι η εν λόγω πνευματική εργασία σύνθεσης εμφανίζει προστιθέμενη αξία σε σχέση με τις δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 120 ανωτέρω και ότι το έργο και μόνο της σύνθεσης των εν λόγω πληροφοριών απαιτεί ειδική τεχνογνωσία των μελών της κοινοπραξίας η οποία έχει για αυτά τον χαρακτήρα εμπορικού συμφέροντος άξιου προστασίας βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 (πρβλ. απόφαση της 13ης Ιανουαρίου 2017, Deza κατά ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, σκέψη 65).
- 122 Επομένως, συνάγεται ότι ο REA υπέπεσε σε πλάνη θεωρώντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η άρνηση παροχής πρόσβασης στις πληροφορίες που περιέχονται στα έγγραφα D 1.1, D 1.2 και D 2.3 οι οποίες προσδιορίστηκαν στη σκέψη 119 ανωτέρω δικαιολογούνταν λόγω της προστασίας των εμπορικών συμφερόντων των μελών της κοινοπραξίας.
- 123 Το επιχείρημα του REA που εκτίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι οι ανταγωνιστές των μελών της κοινοπραξίας θα μπορούσαν να αντλήσουν πλεονέκτημα από τη γνωστοποίηση των εν λόγω εγγράφων, μεταξύ άλλων προβλέποντας αδυναμίες και στρατηγικές σχετικές με το επίμαχο έργο στο πλαίσιο της ανάπτυξης παρεμφερών έργων, ή να χρησιμοποιήσουν την τεχνογνωσία τους, δεν μπορεί να δικαιολογήσει την άρνηση παροχής πρόσβασης στις πληροφορίες που προσδιορίστηκαν στη σκέψη 119 ανωτέρω. Συγκεκριμένα, οι εν λόγω πληροφορίες δεν εμπίπτουν στην τεχνογνωσία ή στην εμπειρογνωμοσύνη των ίδιων των μελών της κοινοπραξίας και, στο μέτρο που δεν αφορούν συγκεκριμένη εφαρμογή των νομικών και δεοντολογικών αρχών στο επίμαχο έργο, δεν συνιστούν ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες και, επομένως, η γνωστοποίησή τους δεν είναι ικανή να παράσχει πλεονέκτημα στους ανταγωνιστές των μελών της κοινοπραξίας. Επομένως, οι εν λόγω πληροφορίες δεν εμπίπτουν στην προστασία των εμπορικών συμφερόντων την οποία εγγυάται το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 124 Επιπλέον, επιβάλλεται να διαπιστωθεί, όπως επισήμανε ο προσφεύγων, ότι ο REA δεν εκθέτει τον τρόπο με τον οποίο η γνωστοποίηση των εγγράφων D 1.1, D 1.2 και D 2.3 θα μπορούσε, ιδίως όσον αφορά τις πληροφορίες που προσδιορίστηκαν στη σκέψη 119 ανωτέρω, να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τη φήμη των μελών της κοινοπραξίας. Εν πάση περιπτώσει, εάν θεωρηθεί ότι ο REA διατείνεται ότι το γεγονός ότι το επίμαχο έργο γεννά προβληματισμούς δεοντολογικής και νομικής φύσης μπορεί να θίξει, καθαυτό, τη φήμη των μελών της κοινοπραξίας που το σχεδίασαν, το εν λόγω επιχείρημα δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, από το αντικείμενο και τον σκοπό του έργου iBorderCtrl, που είναι δημόσια γνωστά, όπως επισημαίνει ο προσφεύγων παραπέμποντας στις πληροφορίες που διατίθενται στον διαδικτυακό

τόπο του εν λόγω έργου, συνάγεται ότι το έργο βασίζεται στη χρήση καινοτόμων τεχνολογικών μέσων που στηρίζονται, μεταξύ άλλων, στη συλλογή πληροφοριών και, επομένως, δεν συνιστά επαγγελματικό απόρρητο ή ευαίσθητη εμπορική πληροφορία το γεγονός ότι ένα σύστημα όπως το iBorderCtrl, όπως και κάθε άλλο σύστημα βασισμένο σε τέτοια καινοτόμα μέσα, μπορεί να γεννά ορισμένους προβληματισμούς νομικής και δεοντολογικής φύσης.

125 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι κακώς ο REA θεώρησε ότι το σύνολο των πληροφοριών που περιέχονται στα έγγραφα D 1.1, D 1.2 και D 2.3 εμπίπτουν στα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας και αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα στο σύνολό τους. Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση είναι εν μέρει βάσιμη.

ii) Επί του εγγράφου D 1.3 (Σύμβουλος σε θέματα δεοντολογίας)

126 Κατά τον προσφεύγοντα, η γνωστοποίηση ανωνυμοποιημένου κειμένου, με απαλοιφή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, του ζητηθέντος εγγράφου D 1.3 σχετικά με τον ορισμό του εξωτερικού συμβούλου σε θέματα δεοντολογίας δεν θα μπορούσε να θίξει τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας.

127 Ο REA υποστηρίζει ότι η διάδοση των δεδομένων που περιέχονται στο έγγραφο D 1.3 τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ταυτοποίηση του συμβούλου σε θέματα δεοντολογίας και αφορούν το σύνολο σχεδόν του εγγράφου, όπως η λεπτομερής έκθεση της εμπειρογνωμοσύνης του ή το βιογραφικό σημείωμά του, μπορεί να θίξει την ανεξαρτησία του καθώς και τα εμπορικά συμφέροντά του.

128 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ο REA επισήμανε ότι το έγγραφο D 1.3, όπως και τα έγγραφα D 1.1, D 1.2 και D 2.3, περιέχουν δεοντολογικές και νομικές αξιολογήσεις των εργαλείων, των τεχνολογικών συστατικών στοιχείων και των μεθοδολογιών που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο του έργου. Από την ανάγνωση του εν λόγω εγγράφου προκύπτει, όμως, ότι προφανώς δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Συγκεκριμένα, όπως επισημαίνει ο REA στο πλαίσιο της υπό κρίση υπόθεσης, το έγγραφο D 1.3 περιέχει το λεπτομερές βιογραφικό σημείωμα του εξωτερικού συμβούλου σε θέματα δεοντολογίας καθώς και το έγγραφο με το οποίο αποδέχθηκε τα καθήκοντα που του ανέθεσε η κοινοπραξία.

129 Καμία άλλη αιτιολογία σχετικά με την άρνηση παροχής πρόσβασης στο έγγραφο D 1.3 δεν περιέχεται στην προσβαλλόμενη απόφαση και ειδικότερα δεν προβάλλεται κανένας λόγος προς στήριξη του επιχειρήματος ότι δεν θα ήταν δυνατή η γνωστοποίηση του εν λόγω εγγράφου με απαλοιφή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, στην οποία συγκατατέθηκε ο προσφεύγων με την επιβεβαιωτική αίτηση. Ο λόγος που προέβαλε συναφώς ο REA, κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας, ότι η γνωστοποίηση των δεδομένων που θα καθιστούσαν δυνατή την ταυτοποίηση του συμβούλου σε θέματα δεοντολογίας θα έθιγε την ανεξαρτησία του καθώς και τα εμπορικά συμφέροντά του, δεν περιέχεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, στην οποία γίνεται μόνο μνεία στα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας. Όπως, όμως, προκύπτει από το έγγραφο D 1.3, ο εν λόγω σύμβουλος σε θέματα δεοντολογίας δεν απασχολείται από κανένα εκ των μελών της κοινοπραξίας και είναι πρόσωπο ανεξάρτητο αυτών. Επομένως, δεν είναι δυνατόν να γίνεται σύγχυση των εμπορικών συμφερόντων του με εκείνα των μελών της κοινοπραξίας.

130 Επισημαίνεται, επιπλέον, ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν διευκρινίζεται, σε απάντηση στην επιβεβαιωτική αίτηση με την οποία ο προσφεύγων συγκατατέθηκε στην απόκρυψη των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα ζητηθέντα έγγραφα, ότι το έγγραφο D 1.3 εμπίπτει, στο σύνολό του, στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001.

Συγκεκριμένα, η προσβαλλόμενη απόφαση παραπέμπει μόνον στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού. Εξάλλου, στην προσβαλλόμενη απόφαση ουδεμία μνεία γίνεται στην αδυναμία παροχής μερικής πρόσβασης διότι ένα έγγραφο στο οποίο θα απαλείφονταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν θα είχε καμία χρησιμότητα για τον προσφεύγοντα. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποθεθεί ότι συνέτρεχε τέτοια περίπτωση όσον αφορά το σύνολο των πληροφοριών που περιέχονται στο βιογραφικό σημείωμα του συμβούλου σε θέματα δεοντολογίας, ο REA δεν εκθέτει τον τρόπο με τον οποίο η κατάσταση αυτή θα είχε εφαρμογή σε άλλες πληροφορίες που περιέχονται στο έγγραφο D 1.3, μεταξύ άλλων στην έκθεση των καθηκόντων που ανέθεσαν τα μέλη της κοινοπραξίας στον σύμβουλο σε θέματα δεοντολογίας.

- 131 Ως εκ τούτου, οι λόγοι που προβάλλονται με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορούν να θεμελιώσουν την άρνηση παροχής πρόσβασης στο έγγραφο D 1.3 βάσει αποκλειστικά και μόνον του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση είναι βάσιμη.

iii) Επί του εγγράφου D 2.1 (Έκθεση σχετικά με την ανάλυση απαιτήσεων)

- 132 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι διαδικασίες επιτήρησης των συνόρων στα κράτη μέλη καθώς και οι απαιτήσεις τους, οι οποίες εκτίθενται στο έγγραφο D 2.1, δεν συνιστούν επαγγελματικό απόρρητο, αλλά ζήτημα δημόσιου ενδιαφέροντος. Κακώς ο REA θεώρησε επαγγελματικό απόρρητο κάθε πληροφορία που θα μπορούσε να είναι χρήσιμη στους ανταγωνιστές των εταιρών της κοινοπραξίας που ασκούν εμπορικές δραστηριότητες, παρότι δεν υποστηρίζει ότι η εν λόγω ανάλυση αντικατοπτρίζει την επιστημονική τεχνογνωσία ενός προσώπου ή ότι περιέχει πληροφορίες σχετικά με τις μεθόδους παραγωγής και ανάλυσης των οποίων η δημοσιοποίηση θα συνεπαγόταν κατ' ανάγκην σοβαρή προσβολή των συμφερόντων μέλους της κοινοπραξίας. Εν πάση περιπτώσει, τούτο θα δικαιολογούσε μόνον να αποκρυβούν τα σχετικά χωρία.
- 133 Ο REA υποστηρίζει ότι στο έγγραφο D 2.1, το οποίο καταρτίστηκε το 2016, εκτίθενται λεπτομερώς οι διαδικασίες επιτήρησης των συνόρων στα πιλοτικά κράτη μέλη και συνοψίζονται οι απαιτήσεις σχετικά με τους χρήστες για το διάστημα πριν από την άφιξή τους στο έδαφος της Ένωσης και τα στάδια ελέγχου ιστορικού και ελέγχου στα σύνορα. Το έγγραφο περιέχει τη μέθοδο αξιολόγησης της έρευνας και τα συμπεράσματα. Η σύνθεση των πληροφοριών περιέχει την ειδική τεχνογνωσία των μελών της κοινοπραξίας. Οι ανταγωνιστές θα αντλήσουν πλεονέκτημα από τη γνωστοποίηση τέτοιων πληροφοριών επίσης διότι θα πληροφορηθούν την προσέγγιση που χρησιμοποιεί ένα εκ των μελών της κοινοπραξίας. Εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει ο προσφεύγων, η προστασία που παρέχει ο κανονισμός 1049/2001 βαίνει πολύ πέραν του «επαγγελματικού απορρήτου» και μόνο.
- 134 Αφού εξέτασε το επίμαχο έγγραφο, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι σε αυτό εκτίθενται, μεταξύ άλλων, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, τεχνολογικές λύσεις (για παράδειγμα, βιομετρικές τεχνολογίες αναγνώρισης) και ο ορισμός της συνολικής αρχιτεκτονικής του έργου iBorderCtrl, με τον τρόπο δε αυτόν παρέχεται το γενικό πλαίσιο για τις διάφορες ενότητες, περιλαμβανομένων των λειτουργικών δυνατοτήτων του υλισμικού και των λογισμικών που απαρτίζουν το τελικό ολοκληρωμένο σύστημα.
- 135 Οι εν λόγω πληροφορίες εμπίπτουν στην τεχνογνωσία των μελών της κοινοπραξίας και αφορούν μεθοδολογίες, τεχνικές και στρατηγικές τις οποίες ανέπτυξαν για τις ανάγκες του έργου. Επομένως, ο REA δεν υπέπεσε σε πλάνη θεωρώντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η

γνωστοποίησή τους μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας, καθόσον θα παρείχε στους ανταγωνιστές τη δυνατότητα να αντλήσουν αδικαιολόγητο πλεονέκτημα από την τεχνογνωσία τους που έχει εμπορική αξία.

- 136 Εντούτοις, από την ανάγνωση του εν λόγω εγγράφου προκύπτει ότι περιέχει επίσης πληροφορίες πέραν εκείνων που εμπίπτουν στις ειδικές μεθοδολογίες, τεχνικές και στρατηγικές του έργου iBorderCtrl.
- 137 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από το ίδιο το έγγραφο, η ανάλυση που περιέχει διεξάγεται σε τρία στάδια, εκ των οποίων το πρώτο συνίσταται σε έκθεση και ανάλυση των εννοιών στις οποίες βασίζεται η διαχείριση των συνόρων και παρέχει επισκόπηση των λειτουργικών προβλημάτων των τελικών χρηστών στο γεωγραφικό πλαίσιο τους. Στο πλαίσιο αυτό, εκτίθενται λεπτομερώς, μεταξύ άλλων, διαδικασίες επιτήρησης των συνόρων στα κράτη μέλη τα οποία αφορά το στάδιο έρευνας του έργου. Όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων, οι εν λόγω διαδικασίες, καθώς και οι απαιτήσεις τους, δεν συνιστούν επαγγελματικό απόρρητο των μελών της κοινοπραξίας, αλλά ζήτημα δημόσιου ενδιαφέροντος. Το δεύτερο στάδιο συνίσταται σε επισκόπηση του «σταδίου εξέλιξης» των διαφόρων τεχνολογιών, μέρος της οποίας αφορά την έκθεση της παρούσας κατάστασης, όπως υποδηλώνει ο τίτλος του συγκεκριμένου τμήματος του εγγράφου, της τεχνολογικής εξέλιξης στους τομείς που αφορά το έργο.
- 138 Ακόμη και αν οι εν λόγω αναλύσεις συνιστούν προηγούμενα στάδια για την εξέταση των συγκεκριμένων απαιτήσεων σε σχέση με το έργο iBorderCtrl, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των εννοιών που προσδιορίστηκαν με τον ως άνω τρόπο και σε σύγκριση με τις ήδη υφιστάμενες τεχνολογίες, και παρότι δεν χωρεί αμφιβολία ότι συνιστούν προϋπόθεση της ανάλυσης της αρχιτεκτονικής του εν λόγω συστήματος, των μεθοδολογιών του και των εργαλείων του που επισημάνθηκαν στις σκέψεις 134 και 135 ανωτέρω, οι εν λόγω αναλύσεις δεν περιέχουν, ως επί το πλείστον, πληροφορίες οι οποίες εμπίπτουν στην τεχνογνωσία των μελών της κοινοπραξίας, στις εσωτερικές γνώσεις τους ή στην εμπειρογνωμοσύνη τους. Το γεγονός και μόνον ότι τα εν λόγω στοιχεία καθιστούν ενδεχομένως δυνατό τον προσδιορισμό των προϋφιστάμενων τεχνολογιών των οποίων η εφαρμογή ή η ανάπτυξη λαμβάνεται υπόψη κατά τον προβληματισμό σχετικά με τον σχεδιασμό του συστήματος στο πλαίσιο του έργου iBorderCtrl δεν είναι καθαυτό ικανό να αποδείξει ότι τα εν λόγω στοιχεία εμπίπτουν στην τεχνογνωσία των μελών της κοινοπραξίας. Εξάλλου, ο προσφεύγων επισημαίνει ότι η «προσέγγιση» που χρησιμοποιήθηκε στο έργο μπορεί ήδη να συναχθεί από τις δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες, όπως παραδέχεται ο REA όταν επιβεβαιώνει ότι οι δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες, μέσω ανακοίνωσης της κοινοπραξίας σχετικής με τη λειτουργία του συστήματος, παρέχουν τη δυνατότητα απόκτησης γνώσεων σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας του δοκιμαστικού συστήματος.
- 139 Το γεγονός ότι οι πληροφορίες που περιέχονται στο έγγραφο D 2.1 οι οποίες επισημάνθηκαν στη σκέψη 137 ανωτέρω δεν εμπίπτουν στην επιστημονική τεχνογνωσία των μελών της κοινοπραξίας ή στις εσωτερικές γνώσεις τους επιβεβαιώνεται από την περίπτωση ότι τα εν λόγω τμήματα αναλύσεων βασίζονται σε δημόσια προσβάσιμες πηγές, περιλαμβανομένων των πανεπιστημιακών εκδόσεων και των πληροφοριών που γνωστοποιούνται στο διαδίκτυο, οι οποίες απαριθμούνται στο κεφάλαιο «Παραπομπές» του εγγράφου.
- 140 Επιπλέον, είναι αληθές, όπως υποστηρίζει ο REA, ότι η επεξεργασία της μεθοδολογίας των ερευνών ή της μεθοδολογίας αξιολόγησης των δεδομένων που αποκτώνται με τον ως άνω τρόπο και τα συμπεράσματα που αντλήθηκαν εξ αυτών όσον αφορά την ανάπτυξη του έργου iBorderCtrl περιέχουν την ειδική τεχνογνωσία των μελών της κοινοπραξίας. Εντούτοις, δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση όσον αφορά τις πληροφορίες που επισημάνθηκαν στη σκέψη 137

ανωτέρω στο μέτρο που καμία ειδική μεθοδολογία σχετική με τη σύνθεσή τους δεν μνημονεύθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση ούτε προκύπτει από το ίδιο το έγγραφο. Κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας, ο REA υποστήριξε ότι η σύνθεση των πληροφοριών που περιέχονται στο έγγραφο D 2.1 περιλαμβάνει την ειδική τεχνογνωσία των μελών της κοινοπραξίας. Καίτοι είναι αληθές, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 121 ανωτέρω, ότι η εργασία συστηματοποίησης των δημόσια διαθέσιμων πληροφοριών θα μπορούσε να έχει κάποια εμπορική αξία, ο REA δεν απέδειξε ότι, εν προκειμένω, η σύνθεση των δημόσια διαθέσιμων πληροφοριών εμφανίζει προστιθέμενη αξία κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 120 ανωτέρω και ότι το έργο και μόνο της σύνθεσης των εν λόγω πληροφοριών απαιτεί ειδική τεχνογνωσία των μελών της κοινοπραξίας η οποία έχει για αυτά τον χαρακτήρα εμπορικού συμφέροντος άξιου προστασίας βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

- 141 Τέλος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως επισημαίνει ο ίδιος ο REA, στο πλαίσιο της μερικής πρόσβασης στο έγγραφο D 3.1, οι παρεμφερούς χαρακτήρα πληροφορίες, ήτοι αυτές που αφορούσαν γενική έκθεση των προϋφιστάμενων τεχνικών και τεχνολογιών (για παράδειγμα, βιομετρικοί αισθητήρες) σε σχέση με τις διατάξεις συλλογής δεδομένων, γνωστοποιήθηκαν στον προσφεύγοντα.
- 142 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι κακώς ο REA θεώρησε ότι το σύνολο των πληροφοριών που περιέχονται στο έγγραφο D 2.1 εμπίπτουν στα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας και αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο στο σύνολό του. Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση είναι εν μέρει βάσιμη.

iv) Επί του εγγράφου D 2.2 (Αρχιτεκτονική αναφοράς και προσδιορισμός των συστατικών στοιχείων)

- 143 Κατά τον προσφεύγοντα, η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται ερείσματος όσον αφορά την άρνηση γνωστοποίησης του εγγράφου D 2.2 στο μέτρο που δεν μπορεί να συναχθεί από τον «τεχνικό χαρακτήρα» ενός εγγράφου ότι αυτό περιέχει οπωσδήποτε «ευαίσθητες πληροφορίες». Επομένως, ο REA δεν προέβαλε κανένα πραγματικό στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι η γνωστοποίηση του εν λόγω εγγράφου θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα μέλους της κοινοπραξίας.
- 144 Ο REA επισημαίνει ότι στο έγγραφο D 2.2 εκτίθεται λεπτομερώς ο τρόπος με τον οποίο οι τεχνικές απαιτήσεις εφαρμόζονται σε επτά τεχνολογίες που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο του έργου. Επιπλέον, εκτίθεται λεπτομερώς η συνολική λειτουργική αρχιτεκτονική των υλισμικών και των λογισμικών. Τέλος, προσδιορίζονται οι περιπτώσεις χρήσης για διάφορες κατηγορίες ταξιδιωτών για τις μελλοντικές διαδικασίες δοκιμής. Λόγω του τεχνικού χαρακτήρα του, το εν λόγω έγγραφο περιέχει, κατά τον REA, ευαίσθητες πληροφορίες, καθότι οι ανταγωνιστές που δεν διαθέτουν τέτοιες πληροφορίες θα αντλήσουν πλεονέκτημα από τη γνωστοποίησή τους. Παρότι ορθώς ο προσφεύγων διαπιστώνει ότι οι δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες, μέσω ανακοίνωσης της κοινοπραξίας σχετικής με τη λειτουργία του συστήματος, παρέχουν τη δυνατότητα απόκτησης γνώσεων σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας του δοκιμαστικού συστήματος, εντούτοις οι εν λόγω πληροφορίες δεν περιλαμβάνουν τις τεχνικές απαιτήσεις, συμπεριλαμβανομένων των προδιαγραφών καθώς και της αρχιτεκτονικής και των σχετικών μεθοδολογιών που συνιστούν εμπορικό συμφέρον.

- 145 Αφού εξέτασε το επίμαχο έγγραφο, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι σε αυτό εκτίθενται, όπως και στο έγγραφο D 2.1, όπως επισήμανε ο REA στην προσβαλλόμενη απόφαση, τεχνολογικές λύσεις και ο ορισμός της συνολικής αρχιτεκτονικής του έργου iBorderCtrl, με τον τρόπο δε αυτόν παρέχεται το γενικό πλαίσιο για τις διάφορες ενότητες, περιλαμβανομένων των λειτουργικών δυνατοτήτων του υλισμικού και των λογισμικών που απαρτίζουν το τελικό ολοκληρωμένο σύστημα.
- 146 Οι εν λόγω πληροφορίες εμπίπτουν στην τεχνογνωσία των μελών της κοινοπραξίας και αφορούν μεθοδολογίες, τεχνικές και στρατηγικές τις οποίες ανέπτυξαν για τις ανάγκες του έργου. Επομένως, ο REA δεν υπέπεσε σε πλάνη θεωρώντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η γνωστοποίησή τους μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας, καθόσον θα παρείχε στους ανταγωνιστές τη δυνατότητα να αντλήσουν αδικαιολόγητο πλεονέκτημα από την τεχνογνωσία τους που έχει εμπορική αξία.
- 147 Εντούτοις, από το εν λόγω έγγραφο προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της εξέτασης που περιέχει, λήφθηκαν υπόψη οι αναλύσεις που διενεργήθηκαν στο πλαίσιο της έκθεσης που συνιστά το έγγραφο D 2.1 και ορισμένες νομικές αξιολογήσεις που αποτελούν αντικείμενο του εγγράφου D 2.3. Ως εκ τούτου, η άρνηση παροχής μερικής πρόσβασης στις περιεχόμενες στα μνημονευόμενα στις σκέψεις 137 και 119 ανωτέρω έγγραφα D 2.1 και D 2.3 πληροφορίες, οι οποίες επαναλήφθηκαν ή συνοψίστηκαν για τις ανάγκες του εγγράφου D 2.2, ή στις πληροφορίες ίδιου περιεχομένου ή ίδιας φύσης, δεν δικαιολογείται λόγω της προστασίας των εμπορικών συμφερόντων των μελών της κοινοπραξίας. Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση είναι εν μέρει βάσιμη.
- ν) Επί του εγγράφου D 3.1 (Διατάξεις συλλογής δεδομένων – προδιαγραφές)*
- 148 Το έγγραφο D 3.1 γνωστοποιήθηκε κατά το μέρος που αφορά τη γενική έκθεση των τεχνικών και των τεχνολογιών (για παράδειγμα, βιομετρικοί αισθητήρες) σε σχέση με τις διατάξεις συλλογής δεδομένων (βλ. επίσης σκέψη 141 ανωτέρω). Γνωστοποιήθηκε στον προσφεύγοντα με μερική απόκρυψη πληροφοριών.
- 149 Κατά τον προσφεύγοντα, η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται ερείσματος όσον αφορά την άρνηση πλήρους γνωστοποίησης του εγγράφου D 3.1 στο μέτρο που δεν μπορεί να συναχθεί από τον «τεχνικό χαρακτήρα» ενός εγγράφου ότι αυτό περιέχει οπωσδήποτε «ευαίσθητες πληροφορίες». Επομένως, ο REA δεν προέβαλε κανένα πραγματικό στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα μέλους της κοινοπραξίας.
- 150 Ο REA υποστηρίζει ότι τα τμήματα του εγγράφου D 3.1 στα οποία εκτίθενται λεπτομερώς οι τεχνικές και οι τεχνολογίες που χρησιμοποιήθηκαν στο έργο δεν κατέστησαν προσβάσιμα, καθότι, λόγω του τεχνικού χαρακτήρα τους, αφορούν ευαίσθητες πληροφορίες από τις οποίες οι ανταγωνιστές, που δεν διαθέτουν τέτοιες πληροφορίες, θα αντλήσουν πλεονέκτημα σε περίπτωση γνωστοποίησης.
- 151 Αφού εξέτασε τα μη γνωστοποιηθέντα τμήματα του εγγράφου D 3.1, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι περιέχουν λεπτομερή έκθεση των διαφόρων τεχνικών και τεχνολογιών, όπως υποστηρίζει ο REA. Εντούτοις, αφενός, όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων, ο κατά το μάλλον ή ήττον τεχνικός χαρακτήρας των επίμαχων πληροφοριών, τον οποίο προέβαλε ο REA για να υποστηρίξει το βάσιμο της άρνησης παροχής πρόσβασης σε αυτές, δεν είναι καθοριστικός αυτός

καθεαυτόν προκειμένου να αξιολογηθεί αν οι εν λόγω πληροφορίες εμπίπτουν στα εμπορικά συμφέροντα κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

- 152 Αφετέρου, από τις πληροφορίες που περιέχονται στα αποκρυβέντα τμήματα του εγγράφου D 3.1 δεν προκύπτει ότι το σύνολο των τεχνικών και των τεχνολογιών που εκτίθενται σε αυτά είναι οι τεχνολογίες και οι τεχνικές που χρησιμοποιούνται όντως στο έργο iBorderCtrl, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει ο REA. Συγκεκριμένα, στα εν λόγω τμήματα εκτίθενται οι τεχνικές και οι τεχνολογίες που είναι διαθέσιμες στην αγορά και είναι δυνητικά χρήσιμες στην αρχιτεκτονική του συστήματος iBorderCtrl. Επιπλέον, τα αποκρυβέντα τμήματα περιέχουν επίσης συστάσεις όσον αφορά την επιλογή των διαθέσιμων τεχνολογιών και τεχνικών που θα ήταν βέλτιστες στο πλαίσιο της αρχιτεκτονικής του συστήματος iBorderCtrl λαμβανομένων υπόψη των επίμαχων τεχνικών απαιτήσεων. Παρότι οι τελευταίες ως άνω αξιολογήσεις αντικατοπτρίζουν την τεχνογνωσία των μελών της κοινοπραξίας, μεταξύ άλλων στο μέτρο που, όπως επισημαίνεται στο εν λόγω έγγραφο, η πείρα τους συνδυάζεται με τις συλλεγείσες δημόσιες πληροφορίες, ή στο μέτρο που τα μέλη καταρτίζουν ειδικώς τα κριτήρια αξιολόγησης, με αποτέλεσμα η γνωστοποίησή τους να μπορεί να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας, δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση όσον αφορά τις αντικειμενικές περιγραφές των διαθέσιμων στην αγορά τεχνικών και τεχνολογιών.
- 153 Εξάλλου, οι εν λόγω περιγραφές στηρίζονται, εν μέρει τουλάχιστον, σε δημόσια προσβάσιμες πηγές, μεταξύ άλλων σε επιστημονικές δημοσιεύσεις ή πληροφορίες που γνωστοποιούνται στο διαδίκτυο. Ο REA δεν υποστηρίζει ότι η σύνθεση των εν λόγω δημόσια διαθέσιμων πληροφοριών εμφανίζει προστιθέμενη αξία κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 120 και 121 ανωτέρω.
- 154 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι κακώς ο REA θεώρησε ότι το σύνολο των πληροφοριών που περιέχονται στα αποκρυβέντα τμήματα του εγγράφου D 3.1 εμπίπτουν στα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας και αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση σε αυτές. Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση με την οποία ο προσφεύγων προσβάλλει την άρνηση παροχής πρόσβασης στα αποκρυβέντα τμήματα του εγγράφου D 3.1 είναι εν μέρει βάσιμη.
- vi) Επί των εγγράφων D 7.3 (Σχέδιο διάδοσης και επικοινωνίας) και D 7.8 (Σχέδιο διάδοσης και επικοινωνίας 2)*
- 155 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, παρασχέθηκε μερική πρόσβαση στα έγγραφα D 7.3 και D 7.8, τα οποία γνωστοποιήθηκαν, επομένως, στον προσφεύγοντα με μερική απόκρυψη πληροφοριών.
- 156 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι, με επιστολή της 23ης Μαρτίου 2021, ο προσφεύγων ενημέρωσε το Γενικό Δικαστήριο ότι «αφαίρεσε», με ίδια μέσα, τις σκιάσεις επί του εγγράφου D 7.3, το οποίο επισύναψε συνακόλουθα στην επιστολή του. Βασιζόμενος στο κείμενο που απέκτησε τοιουτοτρόπως, ο προσφεύγων διατύπωσε ορισμένες παρατηρήσεις προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως και επανέλαβε το επιχείρημα κατά το οποίο, εν πάση περιπτώσει, υφίστατο υπέρμετρο συμφέρον για την πλήρη γνωστοποίηση του εν λόγω εγγράφου.
- 157 Με έγγραφο της 20ής Μαΐου 2021, ο REA κατέθεσε τις παρατηρήσεις του επί των επιχειρημάτων του προσφεύγοντος στο πλαίσιο των οποίων επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι ο προσφεύγων είχε δημοσιοποιήσει, στον διαδικτυακό τόπο του, το πλήρες κείμενο του εγγράφου D 7.3, όπως προέκυψε μετά την αφαίρεση των εν λόγω σκιάσεων από τον ίδιο τον προσφεύγοντα.

- 158 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι το γεγονός ότι ο προσφεύγων εξασφάλισε, με ίδια μέσα, πρόσβαση στα αποκρυβέντα τμήματα του εγγράφου D 7.3 και έλαβε τοιουτοτρόπως γνώση των πληροφοριών στις οποίες ο REA είχε αρνηθεί να παράσχει πρόσβαση με την προσβαλλόμενη απόφαση και ότι γνωστοποίησε το εν λόγω έγγραφο στον διαδικτυακό τόπο του δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι δεν έχει, ή δεν έχει πλέον, συμφέρον να ζητήσει την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης συναφώς. Είναι αληθές ότι, ενεργώντας τοιουτοτρόπως, ο προσφεύγων δεν τήρησε τις προβλεπόμενες από το δίκαιο της Ένωσης διαδικασίες σε θέματα πρόσβασης σε έγγραφα και δεν ανέμεινε επίσης την έκβαση της υπό κρίση διαφοράς προκειμένου να γνωρίζει αν μπορεί ή όχι να αποκτήσει νομίμως πρόσβαση στο πλήρες κείμενο του επίμαχου εγγράφου. Εντούτοις, η περίπτωση αυτή και μόνο, παρότι επικριτέα, δεν αναιρεί το συμφέρον του προσφεύγοντος να ακυρωθεί συναφώς η προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι οι επίδικες πληροφορίες δεν γνωστοποιήθηκαν από τον REA, ο οποίος θα αναγνώριζε τοιουτοτρόπως το συμφέρον του κοινού να εξασφαλίσει τη γνωστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών. Συνεπώς, ο προσφεύγων έχει δικαίωμα να ζητήσει από το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της νομιμότητας της σχετικής απόφασης, η οποία τον βλάπτει, δεδομένου ότι ο REA δεν την ανακάλεσε επισήμως και του παρέσχε μερική μόνο πρόσβαση στο ζητηθέν έγγραφο βάσει της εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Η συμπεριφορά του προσφεύγοντος ως προς το επίμαχο έγγραφο δεν ασκεί επιρροή στην εκτίμηση του εννόμου συμφέροντός του για την ακύρωση της εν λόγω απόφασης (πρβλ. αποφάσεις της 4ης Σεπτεμβρίου 2018, ClientEarth κατά Επιτροπής, C-57/16 P, EU:C:2018:660, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 21ης Ιανουαρίου 2021, Leino-Sandberg κατά Κοινοβουλίου, C-761/18 P, EU:C:2021:52, σκέψεις 33 και 45 έως 48, και της 22ας Μαρτίου 2011, Access Info Europe κατά Συμβουλίου, T-233/09, EU:T:2011:105, σκέψεις 33 έως 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 159 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, ακόμη και αν μπόρεσε να λάβει γνώση των πληροφοριών στις οποίες ο REA αρνήθηκε να του παράσχει πρόσβαση, ο προσφεύγων έχει συμφέρον να επιτύχει την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης καθόσον ο REA είχε αρνηθεί να του παράσχει πρόσβαση στα αποκρυβέντα τμήματα του εγγράφου D 7.3.
- 160 Εντούτοις, υπογραμμίζεται επίσης ότι το γεγονός ότι ο προσφεύγων κατόρθωσε να «αφαιρέσει», με ίδια μέσα, τις σκιάσεις που υπήρχαν στο έγγραφο D 7.3 ουδεμία ασκεί επιρροή στη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης συναφώς και στον σχετικό δικαστικό έλεγχο του Γενικού Δικαστηρίου.
- 161 Προκειμένου να αντικρούσει την άρνηση παροχής πρόσβασης στα αποκρυβέντα τμήματα των εγγράφων D 7.3 και D 7.8, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η δικαιολογημένη προστασία των εμπορικών συμφερόντων δεν πρέπει να επεκταθεί σε βαθμό που να περιλαμβάνει μη σχετιζόμενες με την επιχείρηση πληροφορίες οι οποίες δεν συνιστούν «επαγγελματικό απόρρητο», όπως είναι, μεταξύ άλλων, η στρατηγική επικοινωνίας. Επομένως, οι συζητήσεις για σκοπούς προώθησης και μόνο, περιλαμβανομένων των συζητήσεων με τα δημόσια θεσμικά όργανα και εκλεγέντα πρόσωπα, οι οποίες περιέχονται στα αποκρυβέντα τμήματα των εγγράφων D 7.3 και D 7.8, δεν συνιστούν επαγγελματικό απόρρητο.
- 162 Κατά τον REA, το έγγραφο D 7.3, το οποίο καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο το έργο διαδίδεται και ανακοινώνεται στο κοινό, γνωστοποιήθηκε σε μεγάλο βαθμό. Σκιαστήκαν μόνον ορισμένα τμήματα του εγγράφου, στα οποία τα μέλη της κοινοπραξίας παρείχαν λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τις ιδιαίτερες σχέσεις που είχαν με επιλεγμένους εμπορικούς ή πανεπιστημιακούς

εταίρους, στο μέτρο που αφορούν ευαίσθητες πληροφορίες τις οποίες οι ανταγωνιστές θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν προς όφελός τους (για παράδειγμα, επικοινωνώντας με τους εν λόγω εταίρους).

- 163 Δεδομένου ότι το έγγραφο D 7.8, στο οποίο παρασχέθηκε επίσης μερική πρόσβαση, είναι αναδιατυπωμένο κείμενο του εγγράφου D 7.3 που καταρτίστηκε ένα έτος αργότερα, οι λόγοι μη γνωστοποίησης των επίμαχων πληροφοριών είναι ίδιοι με εκείνους που ισχύουν για το έγγραφο D 7.3.
- 164 Αφού εξέτασε τα αποκρυβέντα τμήματα των εγγράφων D 7.3 και D 7.8, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, αφενός, περιέχουν στρατηγική επικοινωνίας με τους εμπορικούς εταίρους εν όψει ενδεχόμενης μελλοντικής συνεργασίας. Τέτοιες πληροφορίες εμπίπτουν στα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας στο μέτρο που αφορούν την εμπορική στρατηγική τους και, επιπλέον, παρέχουν τη δυνατότητα προσδιορισμού των εργαλείων ή των τεχνολογιών που εξετάζονται συγκεκριμένα στο πλαίσιο του έργου iBorderCtrl. Ο REA δεν υπέπεσε σε πλάνη θεωρώντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η γνωστοποίησή τους μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας.
- 165 Αφετέρου, οι αποκρυβείσες πληροφορίες αφορούν τη διάδοση και την προώθηση του ίδιου του έργου iBorderCtrl και των αποτελεσμάτων του σε ενδιαφερομένους πέραν των δυνητικών εμπορικών εταίρων. Συναφώς, επισημαίνεται ότι ο REA δεν εκθέτει τους λόγους για τους οποίους οι εν λόγω αποκρυβείσες πληροφορίες των εγγράφων D 7.3 και D 7.8 έχουν πιο «ευαίσθητο» χαρακτήρα από τις πληροφορίες ίδιου χαρακτήρα που γνωστοποιήθηκαν στον προσφεύγοντα. Ο REA δεν εκθέτει επίσης τους λόγους για τους οποίους ο εν λόγω «ευαίσθητος» χαρακτήρας των επίμαχων πληροφοριών, εφόσον αποδεικνύεται, θα μπορούσε να δικαιολογήσει ότι οι επίμαχες πληροφορίες εμπίπτουν στα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας, παρότι ο REA παραδέχεται ότι οι σχέσεις που αφορούν τις επίμαχες δραστηριότητες προώθησης και ενημέρωσης δεν σχετίζονται με τις διαπραγματεύσεις για την πώληση ή την παραχώρηση αδειών εκμετάλλευσης. Εξάλλου, αφού εξέτασε τα επίμαχα σκιασμένα τμήματα, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι δραστηριότητες προώθησης και ενημέρωσης που διαλαμβάνονται στα γνωστοποιηθέντα τμήματα και στην πλειονότητα των αποκρυβέντων τμημάτων φαίνεται να επιδιώκουν τον ίδιο σκοπό, ήτοι την ευρύτερη δυνατή διάδοση των πληροφοριών σχετικά με το έργο και των τεχνολογικών λύσεων που προτείνει. Το γεγονός και μόνο, το οποίο προέβαλε ο REA, ότι οι ανταγωνιστές θα μπορούσαν, λαμβάνοντας υπόψη τις ούτως γνωστοποιηθείσες πληροφορίες, να προωθήσουν τα συστήματά τους στους ίδιους ενδιαφερομένους δεν αρκεί για να συναχθεί ότι οι εν λόγω πληροφορίες εμπίπτουν στα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας.
- 166 Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ορισμένες πληροφορίες που περιέχονται στα αποκρυβέντα τμήματα των εγγράφων D 7.3 και D 7.8 αποτελούν συνέχεια των δεοντολογικών και νομικών αξιολογήσεων που εκτέθηκαν στο έγγραφο D 1.2 και D 2.3. Επομένως, καθόσον τα εν λόγω αποκρυβέντα τμήματα επαναλαμβάνουν ή συνοψίζουν τις πληροφορίες που εκτέθηκαν στη σκέψη 119 ανωτέρω, δεν μπορούν να εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 167 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι κακώς ο REA θεώρησε ότι το σύνολο των πληροφοριών που περιέχονται στα αποκρυβέντα τμήματα των εγγράφων D 7.3 και D 7.8 εμπίπτουν στα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας και αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση σε αυτές. Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση με την οποία ο προσφεύγων προσβάλλει την άρνηση παροχής πρόσβασης στα αποκρυβέντα τμήματα των εγγράφων D 7.3 και D 7.8 είναι εν μέρει βάσιμη.

vii) Επί του εγγράφου D 8.1 (Σχέδιο διαχείρισης της ποιότητας)

- 168 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι ο REA δεν εκθέτει ότι το έγγραφο D 8.1 περιέχει επαγγελματικά απόρρητα εταίρου της κοινοπραξίας, ότι αντικατοπτρίζει την επιστημονική τεχνογνωσία ενός προσώπου ή ότι περιέχει πληροφορίες σχετικά με τις μεθόδους παραγωγής και ανάλυσης των οποίων η δημοσιοποίηση θα συνεπαγόταν κατ' ανάγκην σοβαρή προσβολή των συμφερόντων μέλους της κοινοπραξίας. Επομένως, το εν λόγω έγγραφο έπρεπε να είχε γνωστοποιηθεί τουλάχιστον αποσπασματικά.
- 169 Ο REA υποστηρίζει ότι το έγγραφο D 8.1 περιέχει πληροφορίες σχετικά με την εσωτερική οργάνωση της κοινοπραξίας και τον τρόπο λειτουργίας της κατά τη διάρκεια του έργου, ήτοι μεταξύ άλλων την οργάνωση του έργου και των αρμοδιοτήτων, τη διαδικασία ελέγχου της ποιότητας, τη διαδικασία λήψης αποφάσεων και τη ροή επικοινωνίας μεταξύ των εταίρων. Σε αυτό διευκρινίζονταν επίσης τα εργαλεία πληροφορικής που χρησιμοποιούνται για τη διαχείριση του έργου. Τέλος, στο έγγραφο προσαρτώνται συνημμένα τα υποδείγματα των εγγράφων που χρησιμοποιεί η κοινοπραξία για τα αποτελέσματα των εργασιών, τις ενδιάμεσες εκθέσεις, την ημερήσια διάταξη της σύσκεψης και τα πρακτικά. Η γνωστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών θα έθιγε, κατά τον REA, την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερομένων και θα παρείχε πλεονέκτημα στους ανταγωνιστές που επιθυμούν να αναπτύξουν παρεμφερές έργο στο μέλλον, διότι θα επωφελούνταν των αποτελεσμάτων των εργασιών των μελών της κοινοπραξίας.
- 170 Αφού εξέτασε το έγγραφο D 8.1, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι αυτό περιέχει, όπως επισημαίνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, τις πληροφορίες σχετικά με τη δομή διαχείρισης του έργου, καθώς και τον προγραμματισμό των τεχνικών δραστηριοτήτων έως την τελική παράδοση των αποτελεσμάτων, και καθορίζει τις διαδικασίες ελέγχου ποιότητας του έργου, τους ρόλους και τις αρμοδιότητες για την ανάπτυξη κάθε τεχνολογικού στοιχείου.
- 171 Με σκοπό την παρουσίαση του σχεδίου διαχείρισης της ποιότητας, στο επίμαχο έγγραφο εκτίθενται λεπτομερώς, μεταξύ άλλων, η δομή της διαχείρισης της ποιότητας του έργου και ο καταμερισμός των αρμοδιοτήτων μεταξύ διαφόρων προσώπων και οργάνων της κοινοπραξίας, οι μεθοδολογίες, τα κριτήρια και οι διαδικασίες που καταρτίστηκαν για την αξιολόγηση της ποιότητας των αποτελεσμάτων του έργου σε σχέση με τα διάφορα συστατικά στοιχεία του, όπως είναι οι βασικοί δείκτες επιδόσεων, καθώς και της διαχείρισης των κινδύνων. Οι εν λόγω πληροφορίες εμπίπτουν στο σύνολό τους στην τεχνογνωσία των μελών της κοινοπραξίας και προβάλλουν την εμπειρογνωμοσύνη τους όσον αφορά τη διαχείριση της ποιότητας του έργου. Εξάλλου, οι περιγραφές των διαφόρων επιστημονικών και τεχνολογικών επιδόσεων περιλαμβάνουν παραπομπές στις τεχνικές και στις λειτουργικές δυνατότητες που εξετάστηκαν ειδικώς στο πλαίσιο του εν λόγω έργου και αντικατοπτρίζουν συνεπώς τοιούτοτρόπως τη γενική αρχιτεκτονική του συστήματος, όπως σχεδιάστηκε από τα μέλη της κοινοπραξίας. Επομένως, οι εν λόγω πληροφορίες εμπίπτουν στην επιστημονική τεχνογνωσία τους.
- 172 Ως εκ τούτου, οι πληροφορίες που περιέχονται στο έγγραφο D 8.1 εμπίπτουν στο σύνολό τους στα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Ο REA δεν υπέπεσε σε πλάνη θεωρώντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η γνωστοποίησή τους μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας, καθόσον θα παρείχε στους ανταγωνιστές τη δυνατότητα να αντλήσουν αδικαιολόγητο πλεονέκτημα από την τεχνογνωσία τους που έχει εμπορική αξία.
- 173 Συνεπώς, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

viii) Επί των εγγράφων D 8.3 (Περιοδική έκθεση προόδου), D 8.4 (Ετήσια έκθεση), D 8.5 (Περιοδική έκθεση προόδου 2) και D 8.7 (Ετήσια έκθεση 2)

- 174 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι ο REA δεν εκθέτει ότι τα «περιγραφικά» έγγραφα D 8.3, D 8.4, D 8.5 και D 8.7 περιέχουν επαγγελματικά απόρρητα εταίρου της κοινοπραξίας, ότι αντικατοπτρίζουν την επιστημονική τεχνογνωσία ενός προσώπου ή ότι περιέχουν πληροφορίες σχετικά με τις μεθόδους παραγωγής και ανάλυσης των οποίων η δημοσιοποίηση θα συνεπαγόταν κατ' ανάγκην σοβαρή προσβολή των συμφερόντων μέλους της κοινοπραξίας. Επομένως, τα εν λόγω έγγραφα έπρεπε να είχαν γνωστοποιηθεί τουλάχιστον αποσπασματικά.
- 175 Ο REA υποστηρίζει ότι τα έγγραφα D 8.3, D 8.4, D 8.5 και D 8.7 περιέχουν πληροφορίες σχετικά με την πρόοδο του έργου ως προς τις σχετικές παρτίδες εργασίας, τα δε τεχνικά αποτελέσματα εκτίθενται σε σχέση με τους δείκτες επιδόσεων που αφορούν ειδικώς το έργο. Επιπλέον, παρουσιάζονται οι κίνδυνοι του έργου και τα μέτρα προστασίας και συνοψίζονται τα μελλοντικά τεχνικά στάδια. Τέλος, τα εν λόγω έγγραφα περιέχουν πολύ λεπτομερή επισκόπηση της χρήσης των πόρων ανά εταίρο και παρτίδα εργασίας, στην οποία επισημαίνονται επίσης τα καθήκοντα που έχουν περατωθεί. Εν ολίγοις, τα εν λόγω έγγραφα έχουν τεχνικό και χρηματοοικονομικό περιεχόμενο και οι ανταγωνιστές θα αντλούσαν πλεονέκτημα εάν αποκτούσαν πρόσβαση σε αυτά, διότι θα μπορούσαν να αντλήσουν διδάγματα από τα ληφθέντα μέτρα και να αποφύγουν τα στάδια που αποδείχθηκαν άνευ σημασίας ή περιττά με αποτέλεσμα να μπορούν να εκτιμήσουν το επενδυτικό κόστος, να μειώσουν το κόστος και να επιταχύνουν τις δοκιμές ή την ανάπτυξη ανάλογης τεχνολογίας.
- 176 Αφού εξέτασε τα έγγραφα D 8.3, D 8.4, D 8.5 και D 8.7, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι σε αυτά εκτίθεται, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, η τεχνική πρόοδος του έργου σε σχέση με τις οικείες παρτίδες εργασίας ύστερα από 6, 12, 18 και 24 μήνες με παραπομπή στις διάφορες επιστημονικές και τεχνολογικές επιδόσεις του εν λόγω έργου.
- 177 Με σκοπό την παρουσίαση της προόδου του έργου, στα επίμαχα έγγραφα εκτίθεται αναλυτικώς η στρατηγική που ανέπτυξαν τα μέλη της κοινοπραξίας για την υλοποίηση του επίμαχου έργου, περιλαμβανομένων της λεπτομερούς έκθεσης των καθηκόντων που εκτελέστηκαν κατά τη σχετική περίοδο και του καταμερισμού των καθηκόντων μεταξύ των μελών καθώς και των μεθοδολογιών που σχεδιάστηκαν για την παρακολούθηση της εν λόγω προόδου, στοιχείο το οποίο εμπίπτει στην τεχνογνωσία των μελών της κοινοπραξίας. Εξάλλου, οι περιγραφές των διαφόρων επιστημονικών και τεχνολογικών επιδόσεων περιλαμβάνουν παραπομπές στις τεχνικές, στα εργαλεία και στις λειτουργικές δυνατότητες που εξετάστηκαν ειδικώς στο πλαίσιο του εν λόγω έργου και αντικατοπτρίζουν συνεπώς τη γενική αρχιτεκτονική του συστήματος, όπως σχεδιάστηκε από τα μέλη της κοινοπραξίας. Επομένως, οι εν λόγω πληροφορίες εμπίπτουν στην επιστημονική τεχνογνωσία τους.
- 178 Συνεπώς, οι πληροφορίες που περιέχονται στα έγγραφα D 8.3, D 8.4, D 8.5 και D 8.7 εμπίπτουν στο σύνολό τους στα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Ο REA δεν υπέπεσε σε πλάνη θεωρώντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η γνωστοποίησή τους μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας, καθόσον θα παρείχε στους ανταγωνιστές τη δυνατότητα να αντλήσουν αδικαιολόγητο πλεονέκτημα από την τεχνογνωσία τους που έχει εμπορική αξία.
- 179 Συνεπώς, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

3) Συμπέρασμα επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως

- 180 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτό καθόσον αφορά την άρνηση παροχή πλήρους πρόσβασης στο έγγραφο D 1.3, την άρνηση παροχής μερικής πρόσβασης στα έγγραφα D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2 και D 2.3 καθώς και την άρνηση παροχής εκτενέστερης πρόσβασης στα έγγραφα D 3.1, D 7.3 και D 7.8, και πρέπει να απορριφθεί όσον αφορά την άρνηση παροχής πρόσβασης στα έγγραφα D 8.1, D 8.3, D 8.4, D 8.5 και D 8.7. Υπενθυμίζεται, εντούτοις, ότι δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να υποκαταστήσει τον REA και να προσδιορίσει συγκεκριμένα τα τμήματα των εγγράφων στα οποία θα έπρεπε να είχε παρασχεθεί μερική πρόσβαση, ο δε REA υποχρεούται, κατά την εκτέλεση της παρούσας απόφασης, να λάβει υπόψη τη σχετική αιτιολογία της (πρβλ. απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2014, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-516/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:759, σκέψη 95 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

Γ. Επί του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά την ύπαρξη υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων

- 181 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι υπάρχουν πλείονα δημόσια συμφέροντα τα οποία επιτάσσουν τη γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων στο σύνολό τους. Πρώτον, θα πρέπει να διασφαλιστεί η γενική πρόσβαση της κοινωνίας στα αποτελέσματα ερευνών που χρηματοδοτούνται από δημόσια κονδύλια. Δεύτερον, υπάρχει επιστημονικό συμφέρον για τη γνωστοποίηση, δεδομένου ότι μόνον αποτελέσματα ερευνών τα οποία συζητώνται, επικρίνονται, δοκιμάζονται και μπορούν να αναπαραχθούν από άλλους μπορούν να θεωρηθούν επιστημονικά. Τρίτον, υφίσταται επίσης δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση καθόσον, από δεοντολογικής απόψεως και υπό το πρίσμα των θεμελιωδών δικαιωμάτων, το έργο iBorderCtrl είναι ιδιαίτερος αμφιλεγόμενο. Τέταρτον, υφίσταται συμφέρον των μέσων ενημέρωσης για τη γνωστοποίηση των εγγράφων, όπως καταδεικνύεται από τον μεγάλο αριθμό ρεπορτάζ σχετικά με το έργο iBorderCtrl. Πέμπτον, υφίσταται πολιτικό και δημοκρατικό συμφέρον για τη γνωστοποίηση των εγγράφων του έργου iBorderCtrl του οποίου η χρήση στην πράξη θα απαιτήσει, σε μεταγενέστερο στάδιο, τη δημιουργία κατάλληλης νομικής βάσης. Έκτον, υφίσταται δημοσιονομικό συμφέρον μη επένδυσης οποιωνδήποτε κονδυλίων στην έρευνα σχετικά με τεχνική της οποίας η χρήση δεν είναι σύνομη στο παρόν στάδιο εξέλιξης του δικαίου και η οποία δεν θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί για πολιτικούς λόγους.
- 182 Όσον αφορά τη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων, ο προσφεύγων υποστηρίζει, αφενός, ότι τα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας «δεν έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα»: πρώτον, μεγάλος αριθμός πληροφοριών σχετικά με το έργο iBorderCtrl είναι ήδη γνωστές στο κοινό ή έχουν γνωστοποιηθεί· δεύτερον, είναι αμφίβολο αν τα ζητηθέντα έγγραφα περιέχουν επαγγελματικά απόρρητα, πέραν του τρόπου με τον οποίο σχεδιάστηκε το σύστημα iBorderCtrl, δεδομένου ότι αντικείμενο του έργου είναι μάλλον η δοκιμή και ο συνδυασμός υφιστάμενων τεχνολογιών παρά η ανάπτυξη νέας τεχνολογίας· τρίτον, η γνωστοποίηση των εγγράφων του έργου δεν επηρεάζει τη νομική προστασία των χρησιμοποιούμενων συστατικών στοιχείων του συστήματος ή του συστήματος στο σύνολό του, το οποίο ήδη προστατεύεται από διπλώματα ευρεσιτεχνίας, η δε νομοθεσία στον τομέα της διανοητικής ιδιοκτησίας κωδίκων προγραμματισμού που ενδέχεται να αναπτύχθηκαν κατά τη διάρκεια του έργου δεν θίγεται από τη γνωστοποίηση των εκθέσεων σχετικά με το έργο και, επομένως, η γνωστοποίησή τους δεν μειώνει την αξία των εφευρέσεών τους ακόμη και αν μπορεί να αποδυναμώσει την ανταγωνιστική θέση και τις προοπτικές κερδών ορισμένων μελών της κοινοπραξίας. Αφετέρου, το συμφέρον του κοινού για διαφάνεια «έχει αντιθέτως μεγάλη βαρύτητα» κατά την αξιολόγηση των

αντικρουόμενων συμφερόντων, στο μέτρο που, πρώτον, το έργο χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου από δημόσια κονδύλια και, δεύτερον, είναι ιδιαίτερος αμφιλεγόμενο και αμφισβητούμενο και εγείρει, επομένως, ζητήματα αρχής όσον αφορά τη χρήση της τεχνητής νοημοσύνης.

- 183 Εν πάση περιπτώσει, τα διάφορα δημόσια συμφέροντα για τη γνωστοποίηση των εγγράφων, εξεταζόμενα συνολικά, «έχουν μεγαλύτερη βαρύτητα» από εκείνη των εμπορικών συμφερόντων για την εμπιστευτικότητα.
- 184 Ο REA αντικρούει τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος και υποστηρίζει ότι δεν απέδειξε την ύπαρξη υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος για τη γνωστοποίηση.
- 185 Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, *in fine*, του κανονισμού 1049/2001, τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε έγγραφο όταν η γνωστοποίησή του θα έθιγε, μεταξύ άλλων, την προστασία των εμπορικών συμφερόντων συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, «εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον». Εξ αυτού προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν αρνούνται την παροχή πρόσβασης σε έγγραφο όταν η γνωστοποίησή του δικαιολογείται λόγω υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, ακόμη και αν η εν λόγω γνωστοποίηση θα μπορούσε να θίξει την προστασία των εμπορικών συμφερόντων συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου.
- 186 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να σταθμίζονται, αφενός, το ειδικό συμφέρον που πρέπει να προστατεύεται με τη μη γνωστοποίηση του οικείου εγγράφου και, αφετέρου, ιδίως, το γενικό συμφέρον που επιτάσσει να καταστεί το οικείο έγγραφο προσβάσιμο, λαμβανομένων υπόψη των πλεονεκτημάτων που απορρέουν, όπως διευκρινίζεται στην αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 1049/2001, από μια αυξημένη διαφάνεια, δηλαδή της μεγαλύτερης συμμετοχής των πολιτών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, καθώς και της αυξημένης νομιμότητας, αποτελεσματικότητας και υπευθυνότητας της διοίκησης έναντι των πολιτών σε ένα δημοκρατικό σύστημα (βλ. απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2010, Αγαπίου-Ιωσηφίδη κατά Επιτροπής και ΕΟΕΟΘΠ, T-439/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2010:442, σκέψη 136 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· βλ., επίσης, απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2018, PTC Therapeutics International κατά EMA, T-718/15, EU:T:2018:66, σκέψη 107).
- 187 Απόκειται στον αιτούντα την πρόσβαση να επικαλεστεί κατά τρόπο συγκεκριμένο στοιχεία που να θεμελιώνουν υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο να δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των οικείων εγγράφων (βλ. αποφάσεις της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψη 94 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 16ης Ιουλίου 2015, ClientEarth κατά Επιτροπής, C-612/13 P, EU:C:2015:486, σκέψη 90 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Συγκεκριμένα, σε αυτούς που υποστηρίζουν την ύπαρξη υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, *in fine*, του κανονισμού 1049/2001, απόκειται να το αποδείξουν (απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 2014, Spirlea κατά Επιτροπής, T-306/12, EU:T:2014:816, σκέψη 97).
- 188 Βεβαίως, το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο δύναται να δικαιολογήσει τη γνωστοποίηση ενός εγγράφου δεν απαιτείται κατ' ανάγκην να διαφοροποιείται από τις αρχές που διέπουν τον κανονισμό 1049/2001. Εντούτοις, δεν είναι δυνατόν να ληφθούν υπόψη γενικές εκτιμήσεις προκειμένου να δικαιολογηθεί η πρόσβαση στα ζητούμενα έγγραφα, η οποία απαιτεί να είναι η αρχή της διαφάνειας, στη συγκεκριμένη περίπτωση, ιδιαίτερος επιτακτική, ώστε να κατισχύει των λόγων που δικαιολογούν την άρνηση γνωστοποίησης των επίμαχων εγγράφων (πρβλ.

αποφάσεις της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψεις 92 και 93 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 16ης Ιουλίου 2015, ClientEarth κατά Επιτροπής, C-612/13 P, EU:C:2015:486, σκέψεις 92 και 93).

- 189 Με την επιβεβαιωτική αίτηση, ο προσφεύγων επικαλέστηκε υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο δικαιολογούσε τη γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων, συνιστάμενο, αφενός, στο έννομο συμφέρον του κοινού να έχει πρόσβαση στα αποτελέσματα έρευνας που χρηματοδοτείται από δημόσια κονδύλια και, αφετέρου, στο δικαίωμα του κοινού να γνωρίζει αν η ανάπτυξη έργου που περιλαμβάνει ενδεχομένως μη δεοντολογικές ή μη σύννομες παρεμβάσεις στο δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής των πολιτών χρηματοδοτείται από δημόσια κονδύλια, ώστε να καθίσταται δυνατός ενημερωμένος δημόσιος και δημοκρατικός διάλογος σχετικά με τη θέσπιση νέων αμφιλεγόμενων συστημάτων μαζικού ελέγχου όπως το προτεινόμενο στο πλαίσιο του έργου iBorderCtrl σύστημα.
- 190 Απαντώντας στην ως άνω επιχειρηματολογία, ο REA επισημαίνει, με την προσβαλλόμενη απόφαση, αφενός, ότι το συμφέρον του κοινού για τη γνωστοποίηση των αποτελεσμάτων του επίμαχου έργου διασφαλίζεται με τη θέσπιση συνεκτικού συνόλου στρατηγικών και εργαλείων για τη διάδοση των αποτελεσμάτων των ολοκληρωμένων έργων, συνήθως μέσω των συνόψεων που εγκρίνει ο REA οι οποίες διαφυλάσσουν τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας της κοινοπραξίας καθώς και τα λοιπά εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερομένων, μεταξύ άλλων όσον αφορά τα σχετικά με τη νομική και δεοντολογική αξιολόγηση του επίμαχου έργου έγγραφα τα οποία διαλαμβάνουν ειδικώς τις τεχνολογικές και επιστημονικές εξελίξεις, τις μεθόδους και τα αποτελέσματα του έργου. Αφετέρου, το iBorderCtrl είναι ερευνητικό έργο το οποίο βρίσκεται σε εξέλιξη και έχει ως αντικείμενο τη δοκιμή νέων τεχνολογιών στον τομέα του ελέγχου των συνόρων της Ένωσης και όχι την άμεση επιτόπια εφαρμογή των εν λόγω τεχνολογιών στην πράξη, εξυπακουόμενου εξάλλου ότι οι προβληματισμοί σχετικά με την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων θα ενσωματώνονταν δεόντως στο έργο. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, ο REA καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τα δημόσια συμφέροντα που επικαλέστηκε ο προσφεύγων δεν κατισχύουν των συμφερόντων των τρίτων για την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τους.
- 191 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι η εξέταση του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως αφορά μόνον τα ζητηθέντα έγγραφα ή τα τμήματα των εν λόγω εγγράφων ως προς τα οποία ο REA ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 βάσει του συμπεράσματος που εκτέθηκε στη σκέψη 180 ανωτέρω.
- 192 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, παρότι, όπως ορθώς υποστηρίζει ο προσφεύγων, υφίσταται δημόσιο συμφέρον για τη διάδοση των αποτελεσμάτων των έργων που τυγχάνουν χρηματοδότησης από κονδύλια της Ένωσης, ο νομοθέτης της Ένωσης θέσπισε κανόνες προκειμένου να διασφαλίζεται η διάδοση των αποτελεσμάτων των έργων που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του προγράμματος «Ορίζων 2020».
- 193 Όπως επισημαίνει ο REA, ο κανονισμός 1290/2013 και η συμφωνία επιχορήγησης προβλέπουν ισορροπημένη προσέγγιση στην οποία γίνεται προσπάθεια να ληφθούν υπόψη, αφενός, τα συμφέροντα του κοινού, της επιστημονικής κοινότητας και των μέσων ενημέρωσης για τη γνωστοποίηση των αποτελεσμάτων και, αφετέρου, τα συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας για την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τους, μεταξύ άλλων στον τομέα της διανοητικής ιδιοκτησίας.

- 194 Συγκεκριμένα, αφενός, το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 1290/2013, στο οποίο βασίζεται εξάλλου ο προσφεύγων, και το άρθρο 29.1 της συμφωνίας επιχορήγησης προβλέπουν υποχρέωση των συμμετεχόντων να διαδίδουν με κατάλληλα μέσα, μεταξύ άλλων μέσω επιστημονικών δημοσιεύσεων, τα αποτελέσματα του έργου, με την επιφύλαξη ενδεχόμενων περιορισμών που επιβάλλονται, μεταξύ άλλων, λόγω προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας, κανόνων ασφαλείας ή νόμιμων συμφερόντων. Επιπλέον, το άρθρο 29.2 της συμφωνίας επιχορήγησης προβλέπει ότι πρέπει να διασφαλίζεται ελεύθερη πρόσβαση στις επιστημονικές δημοσιεύσεις των αποτελεσμάτων που αξιολογούνται από τους ομοτίμους. Εξάλλου, το άρθρο 38.2.1 της συμφωνίας επιχορήγησης προβλέπει ότι ο REA δύναται, τηρουμένης της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών, να χρησιμοποιεί τις πληροφορίες που σχετίζονται με τη δράση, τα έγγραφα, μεταξύ άλλων τις συνόψεις που προορίζονται για δημοσίευση, και τις υπηρεσίες που προορίζονται για το κοινό, για τις δραστηριότητές του στον τομέα της επικοινωνίας και της δημοσιότητας.
- 195 Επιπλέον, κατά το άρθρο 20.3, στοιχείο α, σημείο iii, και το άρθρο 20.4, στοιχείο α, της συμφωνίας επιχορήγησης, οι συμμετέχοντες πρέπει να υποβάλλουν στον REA, μαζί με τις περιοδικές τεχνικές και χρηματοοικονομικές εκθέσεις, τις συνόψεις που περιέχουν, μεταξύ άλλων, επισκόπηση των αποτελεσμάτων και της διάδοσής τους, με σκοπό τη δημοσίευσή τους από τον REA.
- 196 Αφετέρου, το άρθρο 4 του κανονισμού 1290/2013 και το άρθρο 36.1 της συμφωνίας επιχορήγησης προβλέπουν, υπό τις προϋποθέσεις που τίθενται σε αυτά, την πρόσβαση των θεσμικών και άλλων οργάνων και των οργανισμών της Ένωσης και των κρατών μελών στις πληροφορίες όσον αφορά αποτελέσματα που παράγει συμμετέχων ο οποίος έχει χρηματοδοτηθεί από την Ένωση. Επιπλέον, το άρθρο 49 του κανονισμού 1290/2013 διασφαλίζει στα θεσμικά και άλλα όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και στα κράτη μέλη τα αναγκαία δικαιώματα πρόσβασης, για τους σκοπούς της ανάπτυξης, της εφαρμογής και της παρακολούθησης των πολιτικών ή προγραμμάτων της Ένωσης, στα αποτελέσματα συμμετέχοντος που έχει χρηματοδοτηθεί από την Ένωση.
- 197 Ως εκ τούτου, το δημόσιο συμφέρον για τη διάδοση των αποτελεσμάτων των ερευνών που χρηματοδοτούνται από δημόσια κονδύλια στο πλαίσιο του προγράμματος «Ορίζων 2020» διασφαλίζεται από τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού 1290/2013 και της συμφωνίας επιχορήγησης. Ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι το εν λόγω σύστημα διάδοσης των αποτελεσμάτων δεν είναι ικανό να ικανοποιήσει πλήρως το συμφέρον των επιστημόνων, των μέσων ενημέρωσης και του κοινού εν γένει να έχει πρόσβαση στα αποτελέσματα των έργων που χρηματοδοτούνται από την Ένωση και ότι θα ήταν, επομένως, αναγκαίο να γνωστοποιηθούν, επιπλέον, πληροφορίες οι οποίες περιέχονται στα ζητηθέντα έγγραφα, ακόμη και αν η εν λόγω γνωστοποίηση θα έθιγε τα έννομα εμπορικά συμφέροντα των μελών της κοινοπραξίας που προστατεύονται βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 198 Επιπλέον, καθόσον ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η υποχρέωση γνωστοποίησης όλων των ζητηθέντων εγγράφων προκύπτει από τον αμφιλεγόμενο χαρακτήρα του επίμαχου έργου, από δεοντολογικής απόψεως και υπό το πρίσμα των θεμελιωδών δικαιωμάτων, επισημαίνεται ότι, αφενός, οι σχετικές διατάξεις που έχουν εφαρμογή στα έργα έρευνας και καινοτομίας που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του προγράμματος «Ορίζων 2020», περιλαμβανομένων ιδίως του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΕ) 1291/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση του προγράμματος-πλαίσιου «Ορίζων 2020» για την έρευνα και την καινοτομία (2014-2020) και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1982/2006/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 347, σ. 104), του άρθρου 14 του κανονισμού 1290/2013, σε συνδυασμό με την

αιτιολογική σκέψη του 9, και του άρθρου 34 της συμφωνίας επιχορήγησης, σκοπούν να επιβάλουν στους συμμετέχοντες την υποχρέωση να σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα και να τηρούν τις αρχές που κατοχυρώνονται, ειδικότερα, στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και στην Επιτροπή την υποχρέωση να διασφαλίζει τον σεβασμό των εν λόγω δικαιωμάτων και την τήρηση των εν λόγω αρχών, όπως προκύπτει εξάλλου από το γεγονός ότι οι νομικές και δεοντολογικές αξιολογήσεις του έργου iBorderCtrl, εκ των οποίων οι δεύτερες υπόκεινται σε αξιολόγηση από τον ανεξάρτητο σύμβουλο σε θέματα δεοντολογίας, περιλαμβάνονται ρητώς στα υποχρεωτικά στάδια της ανάπτυξης του εν λόγω έργου.

- 199 Αφετέρου, όπως παρατηρεί ο REA χωρίς να αντικρουστεί επ' αυτού από τον προσφεύγοντα, το επίμαχο έργο ήταν ερευνητικό έργο ευρισκόμενο σε εξέλιξη το οποίο είχε ως μόνο αντικείμενο τη δοκιμή τεχνολογιών. Ο προσφεύγων δεν υποστηρίζει ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα των προσώπων που μετείχαν στις πιλοτικές δοκιμές στο πλαίσιο του έργου iBorderCtrl δεν έγιναν σεβαστά. Το δημόσιο συμφέρον που επικαλείται ο προσφεύγων αφορά, στην πραγματικότητα, ενδεχόμενη μελλοντική ανάπτυξη, υπό πραγματικές συνθήκες, των συστημάτων που βασίζονται σε τεχνικές και τεχνολογίες που αναπτύσσονται στο πλαίσιο του έργου iBorderCtrl. Το συμφέρον αυτό θα ικανοποιηθεί από τη διάδοση των αποτελεσμάτων υπό τις συνθήκες που καθορίζονται στον κανονισμό 1290/2013 και εξειδικεύονται στη συμφωνία επιχορήγησης (βλ. σκέψεις 194 έως 196 ανωτέρω).
- 200 Ομοίως, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά, όπως και ο προσφεύγων, ότι υφίσταται συμφέρον του κοινού να μετέχει σε ενημερωμένο και δημοκρατικό δημόσιο διάλογο σχετικά με το αν τεχνολογίες ελέγχου όπως οι επίμαχες εν προκειμένω είναι επιθυμητές και αν πρέπει να χρηματοδοτούνται με δημόσια κονδύλια, και ότι το εν λόγω συμφέρον πρέπει να διαφυλάσσεται δεόντως. Εντούτοις, δεδομένου ότι το iBorderCtrl είναι απλώς και μόνον ερευνητικό έργο ευρισκόμενο σε εξέλιξη, είναι δυνατή η διεξαγωγή τέτοιου ενημερωμένου δημόσιου διαλόγου σχετικά με τα διάφορα ζητήματα που αποτελούν αντικείμενο της επίμαχης έρευνας βάσει των αποτελεσμάτων των εν λόγω ερευνών που δημοσιοποιούνται σύμφωνα με τους κανόνες του κανονισμού 1290/2013 και της συμφωνίας επιχορήγησης, οι οποίοι υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 194 έως 196 ανωτέρω.
- 201 Τέλος, στο πλαίσιο αυτό υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, το δημόσιο συμφέρον για διαφάνεια δεν έχει την ίδια βαρύτητα όταν πρόκειται για τη διοικητική δραστηριότητα του οικείου θεσμικού οργάνου, στο πλαίσιο της οποίας εντάσσονται εν προκειμένω τα ζητηθέντα έγγραφα, και όταν πρόκειται για τη νομοθετική δραστηριότητα του εν λόγω θεσμικού οργάνου (πρβλ. αποφάσεις της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, σκέψη 60, και της 25ης Οκτωβρίου 2013, Beninca κατά Επιτροπής, T-561/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:558, σκέψη 64).
- 202 Ως εκ τούτου, ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι η αρχή της διαφάνειας είχε, εν προκειμένω, τόσο επιτακτικό χαρακτήρα, ώστε να κατισχύει του εννόμου συμφέροντος προστασίας των εμπορικών συμφερόντων των μελών της κοινοπραξίας όσον αφορά τα έγγραφα ή τμήματα εγγράφων για τα οποία ο REA θεώρησε βασίμως ότι ενέπιπταν στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, όπως αυτά απαριθμούνται στη σκέψη 180 ανωτέρω. Ο REA δεν υπέπεσε σε πλάνη θεωρώντας ότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος για την επίμαχη γνωστοποίηση βάσει των περιστάσεων που προέβαλε ο προσφεύγων λαμβανομένου ιδίως υπόψη του καθεστώτος διάδοσης και πρόσβασης στα αποτελέσματα της έρευνας που προβλέπουν ο κανονισμός 1290/2013 και η συμφωνία επιχορήγησης.

- 203 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω εκτιμήσεων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι ο προσφεύγων δεν απέδειξε την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, προκύπτοντος από τη μεμονωμένη ή συνολική συνεκτίμηση των διαφόρων συμφερόντων που προέβαλε ο προσφεύγων, το οποίο θα δικαιολογούσε τη γνωστοποίηση στο κοινό, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, in fine, του κανονισμού 1049/2001, των πληροφοριών που εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού.
- 204 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 205 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί καθόσον ο REA δεν αποφάνθηκε επί του αιτήματος του προσφεύγοντος περί προσβάσεως στα σχετικά με την έγκριση του έργου iBorderCtrl έγγραφα και καθόσον αρνήθηκε να παράσχει πλήρη πρόσβαση στο έγγραφο D 1.3 και μερική ή εκτενέστερη πρόσβαση στα έγγραφα D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2, D 2.3, D 3.1, D 7.3 και D 7.8, η δε προσφυγή πρέπει να απορριφθεί κατά τα λοιπά.

IV. Επί των δικαστικών εξόδων

- 206 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Πάντως, αν τούτο δικαιολογείται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ένας διάδικος, πέραν των δικαστικών εξόδων του, φέρει και μέρος των εξόδων του αντιδίκου.
- 207 Εν προκειμένω, ο προσφεύγων πέτυχε την ικανοποίηση των αιτημάτων του όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως καθώς και σημαντικό μέρος του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Επομένως, κατά δίκαιη εκτίμηση των κρίσιμων περιστάσεων της υπό κρίση υπόθεσης, κρίνεται ότι ο προσφεύγων θα φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του και ότι ο REA θα φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και το ήμισυ των εξόδων του προσφεύγοντος.
- 208 Εξάλλου, κατά το άρθρο 135, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να καταδικάσει ακόμη και τον νικήσαντα διάδικο σε μέρος ή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, αν τούτο δικαιολογείται από τη στάση του, ακόμη και πριν από την κίνηση της δίκης, ειδικότερα αν ανάγκασε τον αντίδικο του να υποβληθεί σε έξοδα τα οποία το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ως προκληθέντα χωρίς εύλογη αιτία ή κακοβούλως.
- 209 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 156 και 157 ανωτέρω, ο προσφεύγων απέκτησε, με ίδια μέσα, πρόσβαση στα αποκρυβέντα τμήματα του εγγράφου D 7.3, και έλαβε συνακόλουθα γνώση των πληροφοριών στις οποίες ο REA αρνήθηκε να του παράσχει πρόσβαση με την προσβαλλόμενη απόφαση, γνωστοποίησε δε το πλήρες κείμενο του ούτως αποκτηθέντος εγγράφου D 7.3 στον διαδικτυακό τόπο του. Ενεργώντας τοιουτοτρόπως, ο προσφεύγων δεν τήρησε τις προβλεπόμενες από το δίκαιο της Ένωσης διαδικασίες σχετικά με την πρόσβαση σε έγγραφα και δεν ανέμεινε επίσης την έκβαση της υπό κρίση διαφοράς προκειμένου να γνωρίζει αν μπορεί ή όχι να αποκτήσει νομίμως πρόσβαση στο πλήρες κείμενο του επίμαχου εγγράφου. Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι η εν λόγω συμπεριφορά του προσφεύγοντος πρέπει να συνεκτιμηθεί κατά την κατανομή των δικαστικών εξόδων. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η κατάθεση του εν λόγω εγγράφου από τον προσφεύγοντα, με την επιστολή του της 23ης Μαρτίου 2021, είναι αλυσιτελής για την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς, ο προσφεύγων ανάγκασε με τον τρόπο αυτό τον REA να υποβληθεί χωρίς εύλογη αιτία σε έξοδα, συνιστάμενα στην σύνταξη γραπτών παρατηρήσεων επί της εν λόγω κατάθεσης, τα οποία θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί εάν ο προσφεύγων είχε ενεργήσει σεβόμενος την παρούσα δικαστική

διαδικασία, αναμένοντας την έκβασή της και αποκτώντας, ενδεχομένως, νομίμως πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες ή σε ορισμένες εξ αυτών, βάσει της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου. Ως εκ τούτου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 135, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο προσφεύγων πρέπει να επιβαρυνθεί με τα έξοδα που σχετίζονται με την κατάθεση της επιστολής του της 23ης Μαρτίου 2021 και με τα έξοδα που σχετίζονται με την κατάθεση των γραπτών παρατηρήσεων του REA της 20ής Μαΐου 2021.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Έρευνας (REA), της 17ης Ιανουαρίου 2019 [ARES (2019) 266593], πρώτον, καθόσον ο REA παρέλειψε να αποφανθεί επί του αιτήματος του Patrick Breyer περί προσβάσεως στα σχετικά με την έγκριση του έργου iBorderCtrl έγγραφα και, δεύτερον, καθόσον ο REA αρνήθηκε να παράσχει πλήρη πρόσβαση στο έγγραφο D 1.3, μερική πρόσβαση στα έγγραφα D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2 και D 2.3 και εκτενέστερη πρόσβαση στα έγγραφα D 3.1, D 7.3 και D 7.8, στο μέτρο που τα εν λόγω έγγραφα περιέχουν πληροφορίες που δεν εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Ο P. Breyer φέρει τα δικαστικά έξοδά του τα οποία σχετίζονται με την κατάθεση της επιστολής του της 23ης Μαρτίου 2021 και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο REA σχετικά με την κατάθεση των παρατηρήσεών του της 20ής Μαΐου 2021.
- 4) Ο P. Breyer φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του πέραν εκείνων που σχετίζονται με την κατάθεση της επιστολής του της 23ης Μαρτίου 2021.
- 5) Ο REA φέρει τα δικαστικά έξοδά του, πλην εκείνων που σχετίζονται με την κατάθεση των παρατηρήσεών του της 20ής Μαΐου 2021, καθώς και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο P. Breyer πέραν εκείνων που σχετίζονται με την κατάθεση της επιστολής του P. Breyer της 23ης Μαρτίου 2021.

Kornezov

Buttigieg

Hesse

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Δεκεμβρίου 2021.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

I.	Ιστορικό της διαφοράς	2
II.	Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	4
III.	Σκεπτικό	5
A.	Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, και του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001.	6
B.	Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, και του άρθρου 4, παράγραφος 2, in fine, του κανονισμού 1049/2001	8
1.	Επί του παραδεκτού των νέων αποδεικτικών στοιχείων και των νέων μέσων απόδειξης.	9
2.	Επί του παραδεκτού της αιτίας που αφορά μη παροχή μερικής πρόσβασης	10
3.	Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά μη προσβολή της προστασίας των εμπορικών συμφερόντων	11
α)	Επί της εφαρμογής στην υπό κρίση υπόθεση του κανονισμού 1290/2013, των ρητρών της συμφωνίας επιχορήγησης και του άρθρου 339 ΣΛΕΕ	11
β)	Επί της εφαρμογής εν προκειμένω της εξαίρεσης που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των τρίτων και της δυνατότητας παροχής τουλάχιστον μερικής πρόσβασης	15
1)	Επί των οριζόντιου χαρακτήρα επιχειρημάτων	18
2)	Επί της επιμέρους αξιολόγησης των επίμαχων εγγράφων.	21
i)	Επί των εγγράφων D 1.1 (Πρώτη έκθεση του συμβούλου σε θέματα δεοντολογίας), D 1.2 (Η δεοντολογία της κατάρτισης προφίλ, ο κίνδυνος στιγματισμού των προσώπων και το σχέδιο μετριασμού) και D 2.3 (Έκθεση σχετικά με τη νομική και δεοντολογική εξέταση σε ολόκληρη την ΕΕ)	21
ii)	Επί του εγγράφου D 1.3 (Σύμβουλος σε θέματα δεοντολογίας).	25
iii)	Επί του εγγράφου D 2.1 (Έκθεση σχετικά με την ανάλυση απαιτήσεων)	26
iv)	Επί του εγγράφου D 2.2 (Αρχιτεκτονική αναφοράς και προσδιορισμός των συστατικών στοιχείων)	28
v)	Επί του εγγράφου D 3.1 (Διατάξεις συλλογής δεδομένων – προδιαγραφές)	29
vi)	Επί των εγγράφων D 7.3 (Σχέδιο διάδοσης και επικοινωνίας) και D 7.8 (Σχέδιο διάδοσης και επικοινωνίας 2)	30
vii)	Επί του εγγράφου D 8.1 (Σχέδιο διαχείρισης της ποιότητας).	33

viii) Επί των εγγράφων D 8.3 (Περιοδική έκθεση προόδου), D 8.4 (Ετήσια έκθεση), D 8.5 (Περιοδική έκθεση προόδου 2) και D 8.7 (Ετήσια έκθεση 2)	34
3) Συμπέρασμα επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως	35
Γ. Επί του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά την ύπαρξη υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων	35
IV. Επί των δικαστικών εξόδων	40